PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXVI — Nr. 1129 (6563) | 8 PAGINI 50 BANI | 30/31 decembrie 1970

Astăzi, România socialistă, în care și-au găsit împlinire cele mai înalte năzuințe și aspirații ale poporului, se numără printre statele cu cea mai avansată orînduire socială și politică, oferă imaginea unei țări în plin și intens proces de dezvoltare materială și spirituală, se manifestă ca forță activă în lupta contemporană pentru progres și civilizație.

NICOLAE CEAUȘESCU

Din „România pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste", vol. III, pagina 724, al. ultim.

1970 — BILANȚ ȘI PERSPECTIVĂ ÎN SPORTUL ROMÂNESC

de **ANGHEL ALEXE**
președintele Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport

Cu mult înainte de sărbătorirea Anului Nou, mari colective de muncitori, tehnicieni și ingineri, din industrie și agricultură, din cele mai diferite domenii de activitate, raportau Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, îndeplinirea planurilor pe care și le-au stabilit, în cadrul grandiosului program al Cincinalului, de prosperitate, de construire a societății socialiste multilateral dezvoltate.

1970 se înscrie în istoria poporului nostru ca un an al avîntului și entuziasmului, plin de remarcabile înfăptuiri, realizate sub conducerea partidului. A fost un an în care spiritul creator, hărnicia, talentul poporului român, și-au găsit o deplină exprimare, în contextul politicii înțelepte, clarvăzătoare, pe care partidul comuniștilor o promovează cu consecvență, spre binele și fericirea patriei. În mod firesc, acum în pragul sfîrșitului de an, gîndurile se îndreaptă cu profundă recunoștință spre conducerea partidului și statului, către tovarășul Nicolae Ceaușescu, a cărui întreagă activitate este o pildă de dăruire, abnegație și patriotism.

1970 prilejuiește un bilanț fructuos și pe tărîmul educației fizice și sportului, activități de interes național, cu importante răspunderi sociale. Consemnăm astfel, la acest ceas al bilanțului, un progres multilateral, consistent, datorat sprijinului permanent și orientării pline de claritate date de către partid mișcării noastre sportive. Hotărîrile și indicațiile partidului, prevederile „Legii Sportului" — de la adoptarea căreia se împlinesc trei ani — și-au găsit aplicarea prin numeroase acțiuni și activități care au contribuit eficient la răspîndirea mai largă a exercițiilor fizice și sportului, la îmbunătățirea continuă a performanțelor.

Cu aceste gînduri privim astăzi bilanțul sportiv al anului 1970, convinși fiind că, înconjurat de aceeași grijă, sportul românesc se află acum nu numai la ora unei retrospective generatoare de multe satisfacții, ci și la aceea a perspectivei, a unor proiecte, mult redimensionate, posibil de realizat prin munca și pasiunea tuturor celor care activează în acest domeniu.

LA CAMPIONATELE MONDIALE DIN ANUL 1970 REPREZENTANȚII ȚĂRII NOASTRE AU CUCERIT 8 MEDALII DE AUR, 6 DE ARGINT ȘI 9 DE BRONZ, LA CAMPIONATELE EUROPENE, 3 DE AUR, 2 DE ARGINT ȘI 10 DE BRONZ, LA CELE BALCANICE 96 DE AUR, 86 DE ARGINT ȘI 62 DE BRONZ!

O MAI BUNĂ COLABORARE, ACȚIUNI EFICIENTE ÎN SPORTUL DE MASĂ

Principalele eforturi au fost îndreptate, în acest an, în direcția impulsionării și dezvoltării sportului de masă — sarcină de bază a mișcării sportive, obiectiv social a cărui importanță a fost în repetate rînduri subliniată în documentele de partid și de stat, în propriile noastre hotărîri.

Apreciem că în acest an au fost obținute unele realizări remarcabile în consolidarea organizatorică a mișcării sportive. Atît Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, cît și toate celelalte organe și organizații sportive — federații, consilii județene, municipale și orășenești, cluburi și asociații — și-au exercitat mai bine atribuțiile, îndeplinindu-și sarcinile cu răspundere sporită și, implicit, cu rezultate superioare celor din trecut.

Anul 1970 a evidențiat de asemenea, o clarificare deplină a contribuției pe care alte organe și organizații de masă și obștești sînt chemate — prin „Legea Sportului" — să o aducă la progresul general al activității de educație fizică din țara noastră. Așa se explică, desigur, îmbunătățirea colaborării dintre C.N.E.F.S., U.G.S.R., U.T.C., C.N.O.P., Ministerul Sănătății, Ministerul Învățămîntului, elaborarea unor planuri comune, o serie de inițiative valoroase în direcția răspîndirii ideii de mișcare în aer liber și de practicare a exercițiilor fizice și sportului în rîndurile tineretului și a cetățenilor de toate vîrstele.

★

Încă de la începutul anului pe cale de a se încheia, Plenara C.N.E.F.S. a dezbătut și aprobat un plan de măsuri cu privire la îmbunătățirea educației fizice și sportului de masă, plan a cărui îndeplinire a fost apoi atent urmărită de Biroul și Comitetul Executiv al C.N.E.F.S., în strînsă colaborare cu organele și organizațiile de stat și obștești care au atribuții în acest domeniu. A fost constituită o Comisie centrală pentru problemele educației fizice și sportului de masă și ulterior — comisii similare la nivelul federațiilor, al C.J.E.F.S. precum și la unele asociații sportive. **Este îmbucurător faptul că în cele mai multe cazuri s-a constatat că aceste măsuri organizatorice au determinat o impulsionare a sportului de masă, o abordare mai competentă, mai specializată, mai eficientă a problemelor complexe specifice acestui domeniu de activitate.** Asemenea acțiuni au fost armonios întregite de organizarea unor cursuri de instruire inițiate de toate organele și organizațiile centrale cu atribuții pe linia dezvoltării sportului de masă reușindu-se astfel realizarea unei orientări unitare privind conținutul și formele educației fizice și sportului de masă. Se **cuvin remarcate, printre altele, cursurile organizate de U.G.S.R. la Bușteni** (cu peste 600 de președinți și secretari ai asociațiilor sportive din întreprinderi și instituții), **la București de C.C. al U.T.C.** (cu activul de bază care se ocupă de problemele sportive în județe și municipii) sau la **Isvorul Mureșului** (cu circa 600 de președinți ai asociațiilor sportive din școli); **de Consiliul național al pionierilor la Constanța, de Ministerul Învățămîntului** (consfătuiri cu cadrele didactice care predau educație fi-

(Continuare în pag. a 2-a)

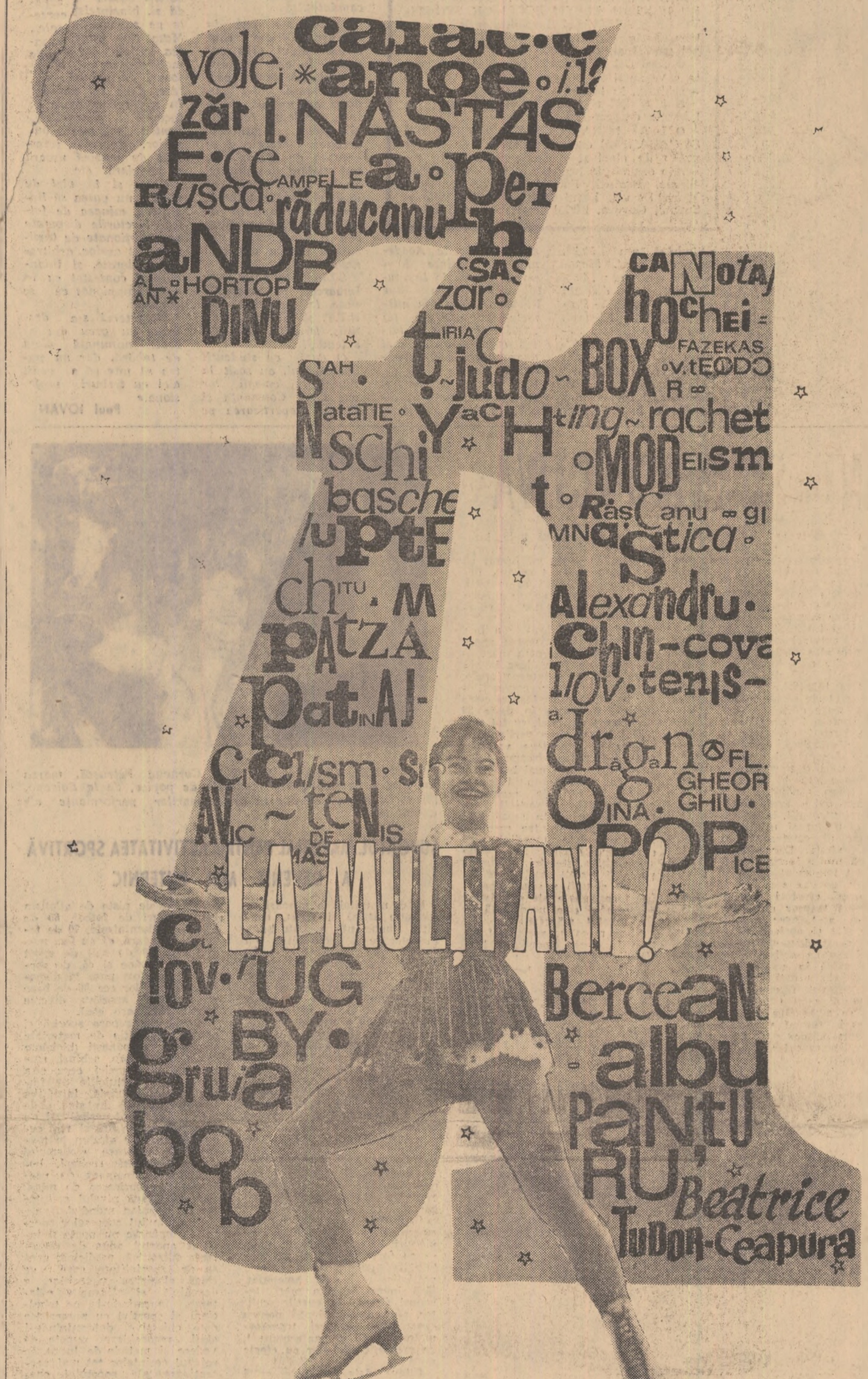

Desen montaj de N. CLAUDIU

LA CUMPĂNA ANILOR

Acum cînd distanța care ne separă de Noul An o măsurăm în ore, bucuria tradiționalei înnoiri se împletește firesc în sufletele noastre cu nostalgia inerentă oricărei despărțiri. Pregătindu-ne să așezăm în sipetul de amintiri semnificațiile generale rodnice ale anului 1970, se cade să recunoaștem că el s-a dovedit deosebit de rodnic, de generos și pentru sportul românesc. Desigur, nu-i rostul acestor rînduri să schiteze, fie și numai foarte sumor, bilanțul plămădit de-a lungul celor 12 luni în dimineațile și amurgurile arenelor de pe aproape toate meridianele. O fac, în detaliu, retrospectivele cuprinse în celelalte pagini ale numărului de față.

La această cumpănă dintre ani ni se pare, însă, important a sublinia că succesele românești obținute în 1970 pe stadioanele lumii încarcă de responsabilități stafeta pe care-o va prelua tînărul 1971. Este — după cum se știe — anul preolimpic, an hotărîtor pentru verificarea și desăvîrșirea pregătirilor în vederea participării la cea de-a XX-a Olimpiadă. Gîndurile ne poartă de pe acum în ambianța marilor competiții ale anului 1971, unde dorim și sperăm ca purtătorii ecusonului tricolor să confirme și să consolideze prestigiul dobîndit, să realizeze acele acumulări necesare bunei comportări pe care-o așteptăm de la ei în confruntările decisive de la Sapporo și München, în 1972.

Deopotrivă, dorim cititorilor noștri, tuturor iubitorilor sportului de la noi, satisfacții și mai mari în anul viitor, legate de evoluția tricolorilor în arena internațională.

Avem motive întemeiate să credem că 1971 — anul gloriosului jubileu al partidului nostru comunist — va aduce o contribuție și mai prețioasă la consolidarea edificiului sportului românesc, întregind astfel tabloul armonios al unei țări angajate pe drumul autodepășirii permanente.

Sportul

LA 2 ȘI 3 IANUARIE, LA PREDEAL ȘI POIANA BRAȘOV

DESCHIDEREA FESTIVĂ A SEZONULUI DE IARNĂ

● 2 ianuarie 1971 — Predealul gazda probelor alpine: demonstrație-concurs de slalom paralel ● 3 ianuarie 1971 — în Poiana Brașov probe nordice: concursuri de fond — sărituri + demonstrație de slalom

A devenit o tradiție ca primul start oficial pe pîrtiile de zăpadă să îmbrace un caracter festiv, simbolizînd sărbătoarea sporturilor iernii și deschiderea unui sezon de confruntări sportive. În această idee, biroul F.R.S.B., întrunit într-o consfătuire de lucru la Sinaia, a hotărît programul acestor manifestări pentru județele Prahova și Brașov, manifestări ce vor avea loc la Predeal și Poiana Brașov în zilele de 2 și 3 ianuarie 1971. Pentru celelalte județe ale țării, unde practica schiului este posibilă și acolo unde condițiile de zăpadă permit, F.R.S.B. recomandă consiliilor județene pentru educație fizică și sport și comisiilor județene de schi organizarea în zilele de 3 sau 10 ianuarie a unor competiții județene de schi (fond, alpine, sărituri, săniuțe) într-un cadru sărbătoresc, prin care să se sublinieze deschiderea oficială a sezonului de iarnă și de întreceri sportive.

În ziua de 2 ianuarie 1971, ora 18, Predealul va fi gazda unui concurs demonstrativ de slalom paralel (formulă adoptată de F.I.S. în 1965 cu ocazia congresului de la Mamaia) la care vor lua parte ca invitați cei mai cunoscuți schiori — băieți și fete — ai țării. Tot ei, în continuarea probei de slalom, vor încerca să prezinte publicului, individual sau în grup, diferite figuri acrobatice, sau elemente de înaltă virtuozitate și măiestrie din tehnica schiului. Programul va fi completat și de evoluția unor formații alpine de vînători de munte care vor prezenta mișcări de grup sau teme aplicative legate de practica schiului în specific militar. **O coborîre în grup masiv, a unui bloc de peste 100 de schiori, cu torțe aprinse în mîini și sub jocul feeric al artificiilor va încheia o festivitate cu valoare simbolică de demonstrație și propagandă pentru practica schiului.**

A doua zi, 3 ianuarie 1971, **Poiana Brașov va fi gazda unor manifestări asemănătoare pentru probele nordice — fond și sărituri.** Sînt prevăzute curse de alergare pe schiuri — de 3,5 și 8 km — pentru junioare, juniori, senioare și seniori cu **start în bloc**, cu puncte de plecare și sosire în poiana din fața hotelului SPORT. În continuare, **o probă demonstrativă de slalom pe pîrtia din Poiana și un concurs de sărituri cu schiurile de la trambulină.** Participarea ca invitați a celor mai buni specialiști ai probelor și caracterul de demonstrație și întrecere au toate șansele să ofere publicului un spectacol reușit, o prezentare agreabilă, estetică și sportivă a disciplinelor nordice.

Mihai BIRA

ULTIMA PAGINĂ DE FOTBAL A ANULUI
● Reportaje ● Portrete ● Ancheta internațională: Care vor fi cîștigătoarele grupelor în preliminariile Campionatului european? (pag. a 4-a)

LAUREAȚII ANULUI SPORTIV '70 (pag. a 3-a)

Umor ★ UMOR ★ Umor
Răvașe ★ Caricaturi (pag. a 7-a)

Organizatorii ne vorbesc despre *Jocurile Olimpice din 1972*
Interviuri în exclusivitate pentru ziarul SPORTUL (pag. a 8-a)

REPORTAJ DE IARNĂ LA PĂLTINIȘ

ITINERAR DE VACANȚĂ

● TABERE ALE ELEVILOR ȘCOLILOR SPORTIVE ȘI LICEELOR CU PROGRAM DE EDUCAȚIE FIZICĂ. SCHIORII la: Gîrbova (35), Parîng (30), Semenic (20), Vatra Dornei (130), Izvoarele-Maramureș (108), ATLEȚII la: Olănești (130), Tg. Secuiesc (120), Sinaia (65), Lacul Roșu (110). HANDBALIȘTII, VOLEIBALIȘTII, BASCHETBALIȘTII și ceilalți în diferite stațiuni. La Păltiniș funcționează o tabără pentru toate specialitățile cu 400 de elevi-sportivi. În total 1826 de participanți.

● SEPARAT SE ORGANIZEAZĂ TABERE PENTRU ELEVII ȘCOLILOR SPORTIVE PROFESIONALE. Specialitatea lor: Atletism, lupte, box, haltere, judo, schi. Numărul participanților: 350.

● 5000 DE STUDENȚI vor petrece o parte a vacanței în taberele alpine de învățare a schiului, în toți masivii Carpaților.

● 3500 DE STUDENȚI vor lua parte la taberele de recreare.

● IATĂ LOCALITĂȚILE, STAȚIUNILE ȘI CABANELE care vor răsuna de voioșia miilor de elevi și studenți prezenți în taberele organizate pentru ei: Brașov, Predeal, Sinaia, Bușteni, Paring, Borsec, Izvoarele, Vatra Dornei, Lacul Roșu, Păltiniș, Slănic, Sovata, Govora, Pîrîul Rece, Semenic ș.a.

Simbătă, ora 22,20, Gara de Nord. Megafoanele anunțau: „Trenul 2005, în direcția Ploiești, Cîmpina, Predeal, Brașov, Făgăraș, Sibiu pleacă peste 5 minute, de la linia 8". Știam că la acest tren vor fi atașate cîteva vagoane cu care urmau să călătorească spre tabăra alpină de la Păltiniș studenții de la Academia de Științe Economice și de la Institutul Politehnic din București. Dar, din ultimele vagoane ale lui „2005" răzbătea o larmă caracteristică mai degrabă copiilor. Într-adevăr, aici se aflau cîteva sute de pionieri și școlari ce plecau în tabere la Sinaia, Bușteni, Predeal. De pe peron, sfaturile nu mai conteneau: „Ionel, ai grijă să nu răcești", „Mariana, să nu umbli fără fular", „Dane, să nu bei apă rece", „Silvia să ne scrii imediat", „Gigele, să mănînci sandvișurile". Și sfatul universal valabil: ... „copii, să ascultați de tovarășii profesori!"

În dreptul „vagoanelor studențești" — atmosferă mai sobră (deocamdată).

„2005" s-a pus în mișcare. Mi-am continuat raidul prin vagoane. În cele rezervate școlarilor larma parcă crescuse. La studenți au apărut chitarele. Asistenții (cadrele didactice însoțitoare) ascultau cîntecele și se amuzau de glumele unui student din ultimul an (care m-a rugat să nu-i pomenesc numele, deoarece a amintit de cîteva ori și de rectorul său și n-ar vrea să-l supere pentru o glumă nevinovată).

Sibiu. Studenții se îmbarcă în mașinile puse la dispoziție de B.T.T. și direcția... Păltiniș. Drumul, pînă sus, splendid.

O dată cu studenții bucureșteni, au sosit la Păltiniș și colegii lor din Cluj, Constanța și Pitești. Repartizarea pe vile, îngreunată de preferințele fiecăruia, s-a realizat, totuși, fără nemulțumiri. Lectorul Aurel Lupan și asistenții Ecaterina Cojan, Gina Dicescu, Cornel Zegreanu și Nicolae Răducanu dădeau indicații: la vila 9, 11 și 40, A.S.E. la 14, 13 și 20 Institutul Politehnic, la 3 și 4 Constanța etc.

Oboseala drumului a trecut. Au început plimbările, bătaia cu zăpadă și, bineînțeles, cursele pe schiuri, la vale. Masa este bună, cazarea la fel, iar veselia molipsitoare. Seara, jocuri de cabană, cîntece, dans și.. păcăleli. În zilele următoare au început concursurile pentru „cel mai bun schior, dansator, interpret de muzică ușoară și populară" etc.

Chiar și în vîrf de munte, nu putea să lipsească... mingea de fotbal. Meciurile disputate pe selecționate de institute sînt aprige, arbitrajele fluierate, și învingătorul contestat ca în orice campionat ce se respectă.

Reporterul s-a desprins cu greu din această minunată viață de tabără, dar nu putea să uite că a venit aici cu treburi profesionale.

Paul IOVAN

1970 — BILANȚ ȘI PERSPECTIVĂ

(Urmare din pag. 1)

zică în diferite verigi ale învățămîntului) și — în colaborare cu C.N.E.F.S. — cursuri pentru perfecționarea cadrelor didactice fără calificare etc.

★

● Bilanțul activității sportive de masă poate fi, desigur, exprimat prin multe cifre și statistici, dar experiența anilor trecuți ne-a dovedit că este de preferat să ne oprim, mai de grabă, asupra unor acțiuni și să subliniem eficiența lor actuală ca și posibilitățile de îmbunătățire a rezultatelor.

Să ne referim, de exemplu, la educația fizică și sportul în rîndurile elevilor și studenților, obiectiv căruia Plenara C.N.E.F.S. din februarie 1970 i-a acordat un loc de frunte în preocupările noastre. **Se poate face acum aprecierea că în această direcție, datorită eforturilor comune depuse de C.N.E.F.S., Ministerul Învățămîntului, U. T. C. și C.N.O.P., se manifestă un progres.** S-a constatat, astfel, că gimnastica de înviorare se practică cu mai multă regularitate în căminele, internatele și taberele școlare și studențești, unele județe cum ar fi Iași, Bihor, Botoșani etc., manifestînd o preocupare lăudabilă pentru extinderea acestei eficiente și larg accesibile forme de practicare a exercițiilor fizice.

S-a îmbogățit considerabil și calendarul competițional al elevilor și studenților, remarcîndu-se contribuția adusă în această direcție de Ministerul Învățămîntului, C.N.O.P., U.T.C., U.A.S.R. Măsurile inițiate de C.N.E.F.S. în anul 1968 pentru învățarea înotului de către copii au cunoscut o frumoasă extindere, acțiunea „Delfin-'70" încheindu-se cu un bilanț care arată că resurse mari există încă în răspîndirea diferitelor sporturi: **peste 60 000 de copii au învățat în acest an să înoate!** Acțiuni asemănătoare au fost întreprinse și pentru învățarea schiului, pentru extinderea turismului și a altor activități sportive de masă, o rapidă dezvoltare cunoscînd, îndeosebi, judo și culturismul.

Acțiunile de învățare a înotului și schiului au arătat că și lecțiile de educație fizică pot căpăta o eficiență mai mare atunci cînd, în afara folosirii lor pentru dezvoltarea calităților fizice și a deprinderilor motrice, se urmărește și învățarea unor ramuri sportive.

În cadrul preocupărilor pentru răspîndirea practicării exercițiilor fizice în mod individual se înscriu și măsurile adoptate în Galați și mai ales București privind **confecționarea și montarea, în diferite cartiere, a numeroase platforme bituminizate puse la dispoziția amatorilor de tenis de masă.**

Tot în acest an au fost experimentate cu bune rezultate și unele sisteme competiționale specifice satelor, finalul acestor acțiuni arătînd că în județele Dîmbovița și Argeș un mare număr de tineri au fost cuprinși pe o perioadă de 5 luni într-o activitate continuă, organizată, în cadrul competițiilor de fotbal, atletism, ciclism, trîntă, handbal, volei.

★

Am enumerat doar cîteva din inițiativele anului 1970, considerînd că în primul rînd acestea exprimă mai convingător colaborarea îmbunătățită existentă astăzi între toate organele și organizațiile cu atribuții în domeniul educației fizice și sportului de masă, dorința de a contribui pe măsura cerințelor la îndeplinirea sarcinilor rezultate din Hotărîrile de partid și din prevederile Legii din 1967. Se înțelege că bilanțul sportului de masă este, însă, mult mai cuprinzător, că el include participarea unui număr sporit de tineri, de cetățeni de diferite vîrste, la diferite alte competiții centrale sau locale, la campionate școlare, universitare, ale asociațiilor sportive din întreprinderi și instituții, la „duminicile cultural-sportive" și la multe alte asemenea întreceri devenite tradiționale.

★

Ora bilanțului sportiv ne reamintește că nu toate gîndurile, toate dorințele și-au aflat împlinirea în cursul acestui an. Ne bucură succesele realizate în răspîndirea exercițiilor fizice și sportului pentru că ele înseamnă o importantă contribuție adusă la menținerea și întărirea sănătății, la dezvoltarea fizică armonioasă a tinerei generații, la petrecerea în mod plăcut și util a timpului liber al cetățenilor de diferite vîrste. Dar știm că sînt încă multe lucruri de făcut pe acest important tărîm al mișcării noastre sportive. **Sînt necesare eforturi sporite din partea tuturor unităților sportive, a tuturor organizațiilor de stat și obștești cu atribuții în acest domeniu pentru impulsionarea activității sportive de masă în unele județe cu rezultate nesatisfăcătoare pînă în prezent (Vaslui, Sălaj, Ialomița), pentru mai buna folosire a bazelor sportive, mai ales în timpul vacanțelor școlare și studențești, pentru generalizarea celor mai valoroase inițiative.**

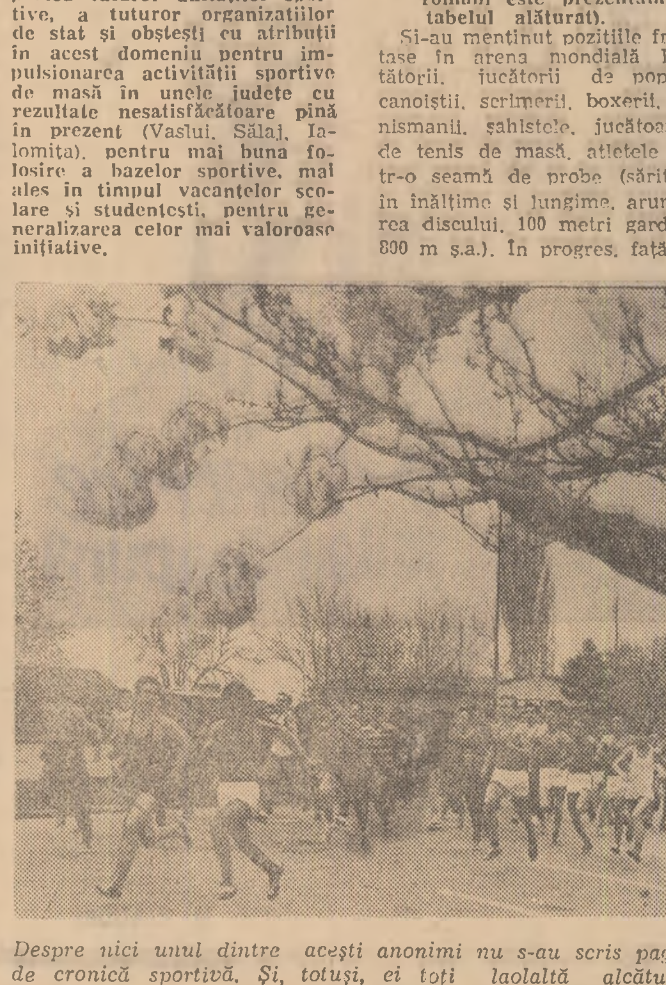

Despre nici unul dintre acești anonimi nu s-au scris pagini de cronică sportivă. Și, totuși, ei toți laolaltă alcătuiesc acel mare eșalon al iubitorilor mișcării și ai exercițiului fizic, prin intermediul cărora au găsit drumul sigur spre sănătate și tinerețe.

Trebuie să fie mai bine înțeleasă, și ca atare întîmpinată cu măsuri corespunzătoare, dorința tineretului de a practica sporturile preferate. Este, de aceea, nevoie ca paralel cu îmbogățirea conținutului calendarului competițional central, să se acorde toată atenția și să se creeze condiții pentru practicarea — pe plan local — a unui număr cît mai mare de ramuri sportive. Așadar, o largă diversificare de ale cărei rezultate bune sîntem convinși, mai ales dacă reținem și exemplele oferite de răspîndirea judo-ului și culturismului.

Anul 1970 ne-a arătat că prin eforturi comune, printr-o mai mare fermitate în aplicarea propriilor hotărîri, prin valorificarea potențialului organizatoric și material de care dispune mișcarea sportivă, pot fi obținute rezultate superioare. Cu această convingere vom porni la drum în anul care poate și trebuie să aducă sportului de masă un plus de vigoare și trăinicie.

AUR, ARGINT ȘI BRONZ PENTRU SPORTIVII ROMÂNIEI

Anul 1970 va rămîne fructuos și memorabil pentru liderii stadionului românesc, pentru aceia care și-au asumat responsabilitatea grea de a viza nivelurile superioare ale sportului, culmile lui.

În sistemul nostru de educație fizică, performanța sportivă nu reprezintă un scop în sine, ci doar o consecință logică și — am spune — legică.

Ne menținem în mod statornic la ideea că un nivel constant, lipsit de fluctuații sau seisme, în domeniul performanței nu se poate atinge și, mai ales, păstra decît în condițiile existenței suportului trainic al sportului de masă. Excepțiile nu fac decît să întărească regula!

Scopul principal al activității de educație fizică și sport în România este acela de a crea națiunii întregi, și generației tinere cu precădere, un profil biologic robust, de a răspîndi trainic în rîndul populației ideea de sport, ca o necesitate de viață, în primul rînd, și ca un mijloc, în cel de al doilea. Este absolut clar că un popor bine antrenat fizic își va selecționa în mod inevitabil vîrfurile, fără ca pentru aceasta să fie necesare eforturi cu totul deosebite ci, doar, puțină grijă și atenție.

Indiscutabil, nu poate fi ignorat aspectul spectaculos al performanței, caracterul ei activ pentru propagandă în favoarea exercițiului fizic, interesul (și interesele) care gravitează, în jurul ei, faptul că ea stimulează tineretul, declanșează rivalități și ambiții, fiind, din toate aceste puncte de vedere, un motor al sportului.

Anul care se încheie a fost caracterizat în mișcarea sportivă românească prin participarea pe un front larg la acțiunile interne și internaționale, printr-un calendar competițional bogat. **S-au desfășurat campionate naționale în peste 30 de ramuri de sport, cu tot cortegiul lor de faze preliminare, menite să decanteze valorile, spre a-i putea desemna, într-adevăr, pe cei mai buni.**

Evoluția în arena internațională a fost, de asemenea considerabilă, sportivii români concurînd în peste 1400 de întreceri, printre care la 24 campionate mondiale, 35 europene, 29 balcanice și 46 de competiții intertări. Bilanțul poate fi socotit mulțumitor.

(O sinteză a succeselor internaționale ale sportivilor români este prezentată în tabelul alăturat).

Și-au menținut pozițiile fruntașe în arena mondială luptătorii, jucătorii de popice, canoiștii, scrimerii, boxerii, tenismanii, șahistele, jucătoarele de tenis de masă, atletele într-o seamă de probe (săritura în înălțime și lungime, aruncarea discului, 100 metri garduri, 800 m ș.a.). În progres, față de 1968, se află nivelul gimnasticii noastre feminine și chiar al celei masculine, al canotajului academic, laureat cu un titlu de campion mondial la proba de 2+1.

Trebuie să consemnăm, însă, cu regret scăderea de valoare și pierderea unor poziții cucerite cu greu, la tir, volei, caiac, faptul că o serie de ramuri sportive (atletismul masculin, înotul, ciclismul, baschetul) se mențin de foarte mulți ani la cotele mediocrității.

Satisfacții ne-a adus în 1970 și sportul cel mai iubit, cel mai răspîndit, cel mai popular, fotbalul. După 32 de ani echipa națională s-a calificat în turneul final al campionatului mondial, avînd în întrecerea celor mai bune formații ale lumii o comportare onorabilă.

Dar, a socoti că în domeniul fotbalului toate lipsurile au fost eliminate și că, în continuare, ne așteaptă numai drumuri netede, ar fi o mare greșeală. Eșecurile echipelor românești în competițiile europene de club, recenta înfrîngere suferită în fața Olandei, nivelul scăzut al multor partide din campionat, sînt tot atîtea semnale de alarmă care arată că mai avem multe de făcut, că trebuie să depunem în continuare o muncă grea, stăruitoare, plină de răspundere.

Anul acesta ne relevă faptul că o serie de sporturi, altădată necunoscute în România, cuceresc audiența, reclamă atenție și sprijin. Este vorba de judo, culturism, gimnastică modernă, modelism, ultimul fiind o îmbinare a virtuților de îndemînare tehnică și curaj, cu ample ecouri utilitare și efecte pozitive pentru muncă și viață. Fără îndoială, asemenea preferințe ale maselor nu pot fi ignorate în planurile noastre de viitor.

TITLURI, CUPE și MEDALII. Cornelia Petrușcă, marea laureată a campionatelor mondiale de popice, de la Bolzano, înscrie o pagină de aur în cartea marilor performanțe ale anului 1970.

SUPORTUL MATERIAL PENTRU ACTIVITATEA SPORTIVĂ A DEVENIT MAI PUTERNIC

Baza materială a mișcării de educație fizică și sport, condiție importantă pentru buna desfășurare a activității, s-a întărit în anul 1970. **La Galați au intrat în funcțiune patinoarul artificial, un bazin de înot cu dimensiuni olimpice și o modernă popicărie cu patru piste. Zestrea sportivă a Brăilei s-a îmbogățit cu un bazin acoperit de înot, la Miercurea Ciuc se** află în stadiul finisării un patinoar artificial acoperit, iar altele descoperite urmează să fie amenajate **la Timișoara, Constanța, Sibiu, Turnu Severin. La Pitești, Ploiești, Iași și Galați**, se construiesc săli moderne de sport. Și chiar dacă acțiunea nu rezolvă decît parțial nevoile mișcării sportive, ea reușește să umple un gol, creînd condiții de lucru mult superioare celor existente în trecut.

Capitolul poate fi întregit cu numeroase inițiative pe planuri locale, județene, unde — cu forțe proprii și cu contribuția generoasă a muncii patriotice — **s-au amenajat, fără investiții prea mari, terenuri simple în curțile școlilor, s-au dat destinații pentru sport unor încăperi, transformate în săli de antrenament, cu pretenții mici dar cu efecte mari.**

Cîteva date statistice arată că în anul 1970 au fost amenajate 40 de piste de atletism 141 terenuri de fotbal, 80 de terenuri bituminizate, 70 de terenuri de zgură, că au fost modernizate 60 de săli de sport și 22 de bazine și că, de asemenea, au fost puse la dispoziția sportivilor cca 90 de baze și instalații sportive diverse (pîrtii, patinoare etc.).

Există preocupare sporită și pentru producția de materiale sportive românești (biciclete semi-curse, crose, schiuri, ambarcații de plastic) ceea ce a redus din cheltuielile de import. Fără îndoială, inițiativa trebuie socotită în stadiu de început, existînd posibilități de a o face mai vastă și mai cuprinzătoare. Ne gîndim la materialele necesare ciclismului de performanță, scrimei, hocheiului (echipament de protecție), la fabricarea de mingi care să atingă nivelul cerințelor de pe plan mondial.

În contextul succeselor sportului românesc nu poate fi ignorat aportul adus de cercetarea științifică, medicina, presa de specialitate, care, pe lîngă elogierea victoriilor, a dezvăluit și lipsurile existente, înarmîndu-i pe tehnicieni și sportivi cu numeroase date obiective, determinîndu-i să-și reconsidere puncte de vedere și metode de lucru, în spiritul cerințelor tot mai pretențioase ale sportului contemporan.

CE AVEM DE FĂCUT?

Ne bucură, fără îndoială, izbînzile repurtate în anul 1970. Ele demonstrează vitalitatea mișcării noastre sportive, atestă faptul că ne aflăm pe un drum bun, că — sub îndrumarea partidului, transpunînd în viață recomandările și sarcinile trasate — există posibilități largi pentru a înmulți sucesele, a le face nu numai mai ample dar și mai trainice.

Socotim că sînt în continuare necesare eforturi în direcția acțiunilor de propagandă în favoarea sportului, pentru formarea unei opinii și atitudini favorabile ideii de educație fizică în rîndul maselor și, mai ales, a copiilor, elevilor și studenților. NICI O STRĂDANIE NU VA FI PREA MARE PENTRU A INTRODUCE EXERCIȚIUL FIZIC ÎN VIAȚA COTIDIANĂ A CETĂȚEANULUI!

Se simte nevoia lărgirii sistemului competițional local pentru copii, juniori și seniori prin organizarea unor întreceri de tip divizionar cu caracter permanent. În aceeași ordine de idei, dar pe un alt plan, s-ar putea încerca generalizarea acțiunii experimentale din județele Argeș și Dîmbovița, privind organizarea de concursuri sportive în mediul sătesc.

Trebuie, de asemenea, aplicată în practică sarcina dezvoltării campionatelor și diferitelor alte forme ale activității de masă, în toate asociațiile sportive.

O atenție deosebită trebuie să acorde toate organele sportive extinderii largi a turismului de masă — excursii pe jos și acțiuni cicloturistice — precum și sporturilor tehnico-aplicative (radioamatorism, navomodelism etc.) care corespund atît multor cerințe de viață cît și preferințelor unui mare număr de tineri.

În domeniul activității de performanță, 1971 se înscrie ca ultimul an înaintea Jocurilor Olimpice de la Sapporo și München. Plenara C.N.E.F.S. și a C.O.R. din 25 noiembrie a analizat amplu stadiul pregătirilor noastre pentru aceste mari întreceri preconizînd componența loturilor din care fac parte, la această oră, 595 de sportivi (282 consacrați și 313 de perspectivă). Va trebui continuată, cu intensitate și volum sporit, sub directa conducere a federațiilor interesate, pregătirea, urmărindu-se îndeaproape curbele de evoluție ale olimpicilor nominalizați sau potențiali.

Pe plan județean, eforturile trebuie concentrate în direcția dezvoltării a 4—6 ramuri de sport, prevăzute în planurile întocmite pe perioada 1971—1975, ținîndu-se seama de tradiții, bază materială, specialiști cu calificare și, bineînțeles, de dorințele și preferințele oamenilor.

Calendarele de competiții, intern și internațional dezbătute și omologate în ședințele de birou ale Consiliului Național, prevăd un volum de întreceri mai mare decît în anul trecut. Pe plan internațional, de pildă, **reprezentanții României au în perspectivă participarea la peste 1 700 de întreceri cu sportivi din toate cele cinci continente. Pe agendă figurează starturi la 12 campionate mondiale și 32 europene.** Va fi un prilej de verificare a potențialului loturilor și echipelor noastre, dar — în același timp — și unul de a ridica pe culmi mai înalte prestigiul sportiv al patriei.

Nutrim speranța că prin conjugarea eforturilor tuturor organizațiilor avînd responsabilități în domeniul educației fizice și sportului, prin muncă neostenită, pasiune și devotament din partea cadrelor de tehnicieni și a sportivilor, vom putea face față cu succes sarcinilor importante trasate de partid în acest domeniu, care s-a înscris ferm pe orbita problemelor de interes major, național.

BILANȚ SPORTIV 1970

CAMPIONATE MONDIALE

8 MEDALII DE AUR

HANDBAL: ● Cornel Oțelea, Cornel Penu, Alexandru Dincă, Gheorghe Gruia, Roland Gunesch, Cristian Gațu, Valentin Samungi, Gheorghe Licu, Ion Popescu, Gheorghe Goran, Gabriel Chicid, Cezar Nica, Titus Moldovan, Mihai Marinescu, Ștefan Birtalan, Ștefan Orban — echipa reprezentativă.

POPICE: ● Cornelia Petrușca, Elena Trandafir, Gena Cernat, Margareta Szemany, Ana Petrescu, Crista Szöcs — echipa reprezentativă.
● Cornelia Petrușca și Elena Trandafir — perechi.
● Cornelia Petrușca — individual.

LUPTE GRECO-ROMANE: ● Gheorghe Berceanu — cat. 48 kg.

CANOE: ● Petre Maxim și Aurel Simionov — dublu 10 000 m.
● Ivan Patzaichin și Serghei Covaliov — dublu 1000 m.

CANOTAJ: ● Ștefan Tudor, Petre Ceapura și Gheorghe Gheorghiu — skif 2+1.

6 MEDALII DE ARGINT

POPICE: ● Ilie Boiaș și Iosif Tismănaru — perechi.

LUPTE GRECO-ROMANE: ● Simion Popescu — cat. 68 kg.

CANOE: ● Afanasie Sciotnic — canoe 10 000 m.

CAIAC: ● Aurel Vernescu și Atanase Sciotnic — caiac 2 — 500 m.

SCRIMA: ● Olga Szabo, Ecaterina Stahl, Ileana Drîmbă, Maria Vicol, Ana Pascu — floretă echipe.

TIR: ● Virgil Atanasiu, Dan Iuga, Marcel Roșca, Ion Tripșa — pistol viteză echipe.

9 MEDALII DE BRONZ

POPICE: ● Cristu Vînătoru — individual.

LUPTE GRECO-ROMANE: ● Nicolae Martinescu — cat. +100 kg.

LUPTE LIBERE: ● Vasile Iorga — cat. 87 kg.

CAIAC: ● Costel Coșniță și Ilie Simiocenco — dublu 10 000 m.
● Iurgen Bațiz, Mihai Zafiu, Ion Iacob, Aurel Vernescu — 4—500 m.

SCRIMA: ● Mihai Țiu, Tănase Mureșanu, Ștefan Haukler, Iuliu Falb, Ștefan Ardeleanu — floretă echipe.
● Olga Szabo — floretă individual.

TIR: ● Marin Ferecatu, Ștefan Tasnadi, Ștefan Caban — meci englez, echipe.

AEROMODELISM: ● Aurel Popa — clasa 8 + D.

CAMPIONATE EUROPENE

3 MEDALII DE AUR

ATLETISM: ● Viorica Viscopoleanu — lungime (în sală)

LUPTE GRECO-ROMANE: ● Gheorghe Berceanu — cat. 48 kg.

CANOTAJ: ● Ioana Tudoran, Mitănă Botez, Elisabeta Lazăr, Elena Nemeth și Ștefania Borisov — 4+1 visle.

2 MEDALII DE ARGINT

ATLETISM: ● Cornelia Popescu — înălțime (în sală)

LUPTE GRECO-ROMANE: ● Ion Baciu — cat. 57 kg.

10 MEDALII DE BRONZ

BOB: ● Ion Panțuru, Ion Zangor, Dumitru Pascu, Nicolae Neagoe — 4 persoane.

ATLETISM: ● Șerban Ioan — înălțime (în sală)
● Șerban Ciochină — triplu (în sală)

TENIS DE MASĂ: ● Maria Alexandru — simplu.
● Maria Alexandru și Carmen Crișan — dublu.

LUPTE LIBERE: ● Petre Cernău — cat. 52 kg.
● Petre Coman — cat. 62 kg.
● Vasile Iorga — cat. 82 kg.

CAMPIONATE EUROPENE DE TINERET

1 MEDALIE DE ARGINT

BOX: ● Gheorghe Ciochină — cat. 57 kg.

2 MEDALII DE BRONZ

BOX: ● Dinu Condurat — cat. 51 kg.
● Sandu Mihalcea — cat. 63 kg.

CAMPIONATE EUROPENE DE JUNIORI

3 MEDALII DE AUR

TENIS DE MASĂ: ● Lidia Ilie — simplu.

LUPTE GRECO-ROMANE: ● Mihai Boriță — cat. 56 kg.

LUPTE LIBERE: ● Stelian Popescu — cat. 75 kg.

3 MEDALII DE ARGINT

ATLETISM: ● Marin Iliș — disc.
● Csaba Dosa — înălțime.

LUPTE GRECO-ROMANE: ● Roman Codreanu — cat. 87 kg.

5 MEDALII DE BRONZ

LUPTE GRECO-ROMANE: ● Alexandru Szabo — cat. 60 kg.
● Adrian Popa — cat. 70 kg.

LUPTE LIBERE: ● Andrei Sabo — cat. 60 kg.
● Marin Pîrcălabu — cat. 70 kg.

JOCURILE MONDIALE UNIVERSITARE

4 MEDALII DE ARGINT

ATLETISM: ● Cornelia Popescu — înălțime.
● Elena Vintilă — lungime.

SCRIMA: ● Ecaterina Stahl — floretă.
● Ecaterina Stahl, Marina Filip, Rodica Văduva, Suzana Ardeleanu — floretă echipe.

2 MEDALII DE BRONZ

ATLETISM: ● Valeria Bufanu — 100 m garduri.
● Șerban Ioan — înălțime.

JOCURILE BALCANICE

Seniori:

75 locuri I (atletism 17, tir 15, gimnastică 14, natație 8, scrimă 5, tenis de masă 4, călărie 4, box 3, tenis 2, motocros 2, schi 1).

67 locuri II (atletism 19, gimnastică 11, natație 11, tir 8, scrimă 5, box 6, tenis de masă 3, călărie 3, volei 1).

42 locuri III (atletism 15, tir 8, natație 8, gimnastică 6, scrimă 1, călărie 1, baschet 1, schi 1, motocros 1).

Juniori:

21 locuri I (atletism 17, lupte 4).

19 locuri II (atletism 9, lupte 9, baschet 1).

20 locuri III (atletism 11, lupte 6, călărie 2, schi 1).

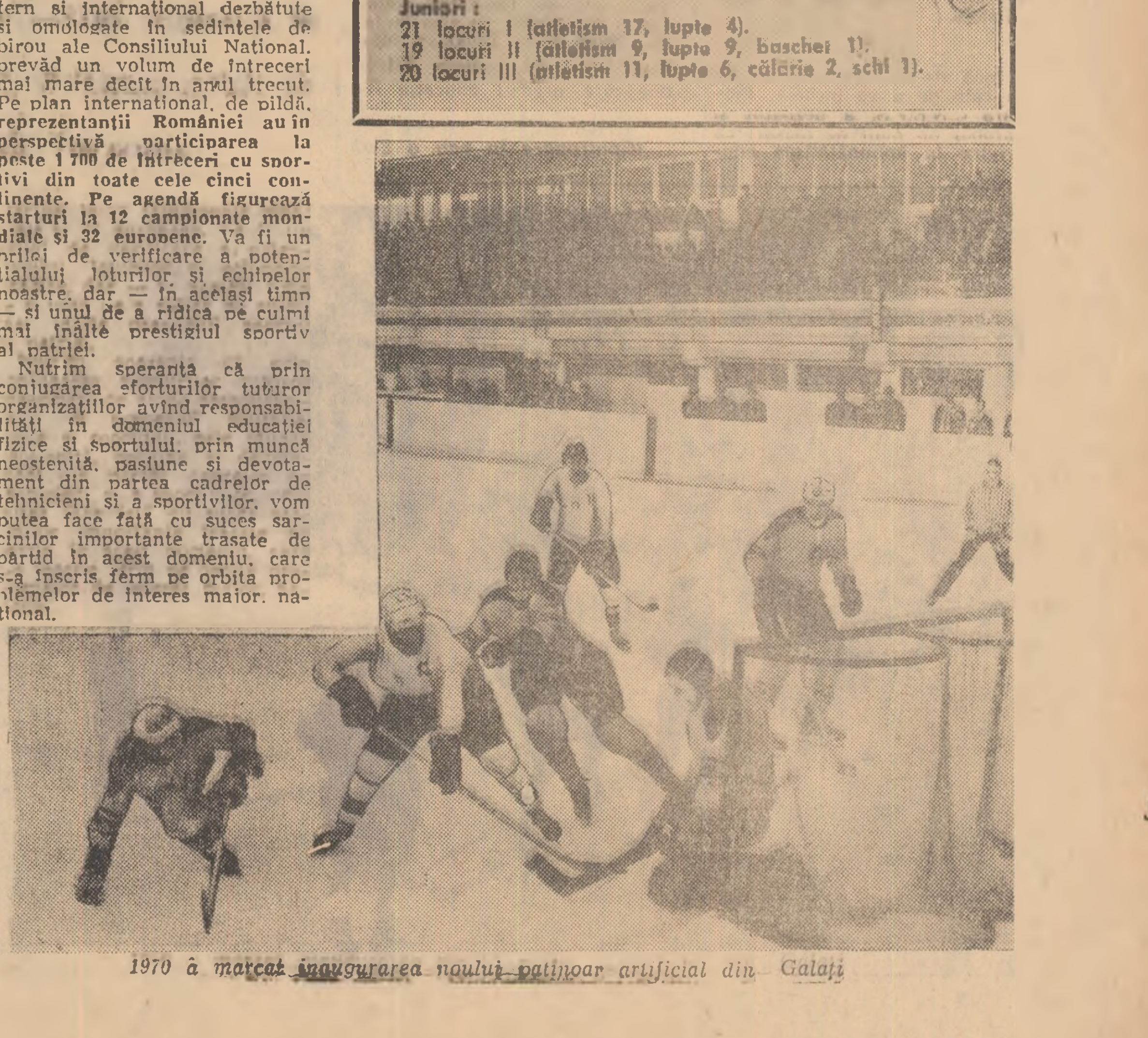

1970 a marcat inaugurarea noului patinoar artificial din Galați

LAUREAȚII ANULUI SPORTIV '70

Pentru a 12-a oară, ziarul nostru a organizat, în rîndurile cititorilor săi, ancheta de sfîrșit de an vizînd desemnarea celor mai buni sportivi ai țării. Pînă acum, au fost desemnați ca cei mai buni:

1959 **Iolanda Balaș** (atletism)
1960 **Iolanda Balaș** (atletism)
1961 **Iolanda Balaș** (atletism)
1962 **Iolanda Balaș** (atletism)
1963 **Aurel Vernescu** (caiac)
1964 **Iolanda Balaș** (atletism)
1965 **Iolanda Balaș** (atletism)
1966 **Aurel Vernescu** (caiac)
1967 **Ion Baciu** (lupte greco-romane)
1968 **V. Viscopoleanu** (atletism)
1969 **Ilie Năstase** (tenis)
1970 **Ilie Năstase** (tenis)

NĂSTASE

UN HOROSCOP ÎN CARE SCRIE „WIMBLEDON"

Ilie Năstase pe primul loc în clasamentul celor mai buni sportivi români ai anului '70... Perspectiva celor cîteva zile, care s-au scurs de la deschiderea scrutinului anchetei întreprinsă în rîndul iubitorilor de sport din țara noastră și care conferă „Cupa C.N.E.F.S." excelentului nostru jucător de tenis, ne permite să nu considerăm acest vot al preferințelor drept o surpriză. Deși tenisul nu are audiența fotbalului sau boxului, deși Dinu, Cuțov, Gruia sau Lia Manoliu primesc mai multe aplauze din tribunele stadionului, nu trebuie să mai mire pe nimeni că un maestru al rachetei deține primul loc în ierarhia multisportivă a patriei. Fiindcă el, intr-adevăr, și-a înscris în palmares, de-a lungul acestui sezon, performanțe care au ridicat pe culmi nebănuite prestigiul sportiv al țării. Ilie Năstase este azi un nume cunoscut în cercurile pasionaților sportului de pretutindeni, poate cel mai cunoscut nume de sportiv român. Victoriile sale din 1970 îl recomandă. Și nu numai atît. Îl călăuzește spre inimile miilor de suporteri și felul său de a fi, simplu și deschis, alura sa simpatică, tinerețea sa cuceritoare. Iliuță este al nostru, al tuturora, al sportului românesc.

De cînd datează „era Năstase ?" Veți răspunde simplu : din anul trecut. E adevărat atunci supercampionul nostru de tenis a trustat pentru prima oară sufragiile dv. fiind declarat cel mai bun sportiv român. Acum, el repetă doar performanța de la finele lui '69, amenințînd s-o transforme în tradiție.

Deși, bineînțeles, preferințele cititorilor sînt totdeauna capricioase și, poate, anul care începe va consacra o altă mare vedetă a sportului, capabilă să colecționeze cele mai multe adeziuni. Totuși, „era Năstase" va continua, aproape sigur. Dacă nu în canoanele unui clasament omnium, atunci în cel al așilor rachetei, unde ea ar trebui normal, să devină și mai pregnantă. Vorbim de acea superioritate ce este certificată prin rezultatele unui întreg sezon și care-l așează, aproape fără contracandidat, pe prima treaptă a ierarhiei tenisistice continentale. Ilie Năstase nu este numai tenismanul nr. 1 al României, ci și al Europei. Așa au decretat toate clasamentele întocmite de specialiștii „sportului alb".

La 19 iulie 1971, maestrul emerit al sportului Ilie Năstase va împlini 25 de ani. Vîrsta ideală a marilor performanțe în tenis. La 25 de ani, celebrul Jack Kramer cîștiga primul său Wimbledon. În fond, lui Năstase îi lipsește doar o victorie la Wimbledon, pentru a transforma supremația sa europeană într-una mondială. Fiindcă — orice s-ar spune — campionatul mondial al tenisului rămîne acolo, pe gazonul lui All England Club, unde, în fiecare vară, elita sportului cu racheta dă aprigă bătălie pentru cele mai prestigioase trofee. Ilie a și luat un „aconto" important, cucerind unul dintre ele, pe cel al probei de dublu mixt. Victorie împărțită cu bruna tenismană americană Rosemary Casals. Este primul român care-și înscrie numele pe tabloul de onoare al celui mai mare turneu de tenis din cîte sînt pe mapamond. După cum a fost primul tenisman român învingător la Roma, în clasicele campionate internaționale ale Italiei, sau la Salisbury, unde a produs una din marile surprize ale anului sportiv '70, devenind campion internațional „indoor" al Statelor Unite.

Să nu ne amăgim, însă. Cînd spui Wimbledon, oricine se gîndește, desigur, la victoriile de la simplu. Ceea ce n-a reușit încă Ilie Năstase. Este, poate, tocmai marea consacrare ce i-o rezervă anul ce vine. Să fim încrezători în steaua sa norocoasă, chiar dacă nu credem în astrologie.

Deși, într-un „horoscop" insolit al lui Iliuță, stă scrisă chiar această prezicere. A făcut-o însuși celebrul Manuel Santana, căruia gazetarii i-au dat cîndva numele de „vrăjitor". Era după înfrîngerea sa în fața lui Năstase, în finala turneului de la Coruna. „Nu vă mirați" — declara atunci marele tenisman spaniol, suporterilor săi cu mine triste, care veneau să-l consoleze — în doi ani, acest băiat va cîștiga Wimbledonul !..."

În această vară, se împlinesc exact doi ani, de cînd Ilie Năstase îl învingea pentru prima oară pe Santana. Profeția lui Manolo ar trebui și ea să se împlinească. Dacă și Iliuță dă o mînă de ajutor...

Radu VOIA

In momentul cînd aceste rînduri erau date pentru tipar, poșta ne-a adus încă un certificat al măiestriei sportive aparținînd celui care îi sînt dedicate. Ilie Năstase figurează pe locul întîi în rezultatele anchetei internaționale întreprinsă de ziarul praghez „CESKOSLOVENSKY SPORT", pentru stabilirea celor mai buni tenismani din Europa. Au votat gazetari de specialitate din 12 țări, inclusiv redacția ziarului „Sportul"-București. Și iată clasamentul : 1. ILIE NĂSTASE (România) ; 2. Tom Okker (Olanda); 3. Jan Kodes (Cehoslovacia); 4. Roger Taylor (Anglia); 5. Zeliko Franulovici (Iugoslavia); 6. Andres Gimeno (Spania); 7. Aleksandr Metreveli (U.R.S.S.); 8. Nikola Pilici (Iugoslavia); 9. Manuel Santana (Spania); 10. Christian Kühnke (R. F. a Germaniei).

DINU

„Mă bucur în numele tuturor apărătorilor"

...s-a născut la 2 august 1948, la Tîrgoviște.
...și-a început activitatea fotbalistică în echipa de juniori a Metalului din localitate (1962).
...a debutat într-o echipă de seniori la 19 martie 1965, la Sibiu, în partida de „Cupă", Metalul Tîrgoviște-U.T.A. 1—0 !
...a venit la Dinamo în vara lui 1966, recomandat de fostul internațional Rudy Wetzer și remarcat de „ochiul" lui Traian Ionescu.
...are 1,81 m și 72 kg.
...este student în anul III al Facultății de Drept.
Palmares : 11 selecționări în reprezentativa de juniori, 15 în cea de tineret, 21 (consecutive !) în echipa națională.

L-am găsit într-un tîrziu — după ce bătusem jumătate din Balta Albă, în căutarea blocului Z10, în care locuiește — dar l-am găsit în „sala de forță" de la Dinamo, înconjurat de haltere, de aparate, de mingi medicinale...

Mi-a arătat piciorul „de la Cardiff", și mi-a spus că mușchii încă nu și-au revenit cu totul, că trebuie să lucreze de unul singur pentru a-i ajunge din urmă pe ceilalți.

— Spune-mi, Cornele, crezi că alegerea ta drept „fotbalistul nr. 1 al anului" este meritată ?

Își șterge fruntea cu un prosop și se așează — ostenit pînă peste măsură.

— Cred că e meritată. Singurul adversar Rică Răducanu, a avut neșansa să nu joace în Mexic. Dacă ar fi apărat acolo, Rică, despre care cred că e unul dintre marii portari ai lumii, ar fi avut mult mai multe voturi. Așa însă...

— Ce înseamnă pentru tine această alegere ?

Se ridică de pe bancă, face cîțiva pași.

— Alegerea astă mă ajută mult. N-am să te mint, am să-ți spun că n-am terminat anul prea bucuros, prea fericit... Aș fi vrut să joc contra Olandei, măcar 5 minute. Mă simțeam bine, și tare mi-ar fi plăcut „să prind" seria... Acum, din păcate, lanțul s-a rupt.

— Seria ? Ce serie ? Ce lanț ? Ai devenit criptic ? !

Așează haltera jos, cu grijă, de parcă n-ar lăsa pe parchet o bucată de fier, ci cine știe ce minune, vreo vioară, vreun copilaș...

— De la 9 mai 1968, ziua cînd am jucat la Linz, cu Austria, n-am lipsit niciodată din echipa reprezentativă pînă la Amsterdam. Douăzeci și unu de meciuri, amicale sau oficiale, douăzeci și unu de încercări. Una mai reușită, alta mai puțin...

Vezi, asta e seria de care vorbeam...

Are o voce tristă, obidită. Schimb vorba :

— Apropo de încercări, care crezi că a fost cea mai izbutită în 1970 ?

— Aceea contra...

— Stai o clipă ! Ce ești așa grăbit ? ! E vorba doar de un an întreg...

— Nu-i nevoie să zăbovesc, m-am gîndit de mai multe ori la asta. Știi, uneori stau în pat, cu miinile pe lîngă corp, inert, și mă gîndesc la mine, la fotbal, la facultate. Îmi place să cred că din cînd în cînd mă analizez, că găsesc unele răspunsuri. Așa că nu mi-e greu să-ți spun : meciul contra Braziliei. Un meci pierdut, dar mi-au ieșit atunci toate de minune. Un ziar mexican, nu știu cum îi zice, îl am acasă, pot să ți-l arăt dacă nu mă crezi, a scris că „românul Dinu a jucat ca un zeu".

— Ascultă-mă, unii, uitînd pentru o clipă marile tale virtuți din teren, te acuză de prea mare îndrăzneală, alții merg mai departe socotindu-te chiar un indiferent. Față de fotbal, față de viață... Tu ce crezi, care-i opinia ta ?

Tace. Surprins. Poate șocat, și trebuie să recunosc că are toate motivele să nu înțeleagă ce rost au asemenea întrebări acum, într-un moment de mare bucurie pentru el...

— Mi-e greu să-ți răspund, cred însă că îndrăzneala de la 22 de ani nu este altceva decît... înțelepciunea de la 60 ! Cît despre indiferență, ce să mai vorbim. Mulți se întreabă de ce plîng atît de mult la înfrîngeri, ca un copil... Apoi, nu știi, cît mă bucură titlul acesta de „fotbalistul anului" ! Cu atît mai mult cu cît recompensa asta are, cel puțin pentru mine, semnificații profunde.

Îl întreb ce semnificații, și nu-mi răspunde. Repet întrebarea, dar el continuă să tacă cu încăpățînare.

— Ai să mă bănuiești de nesinceritate, dar mă bucur pentru toți apărătorii din fobalul românesc, pentru că după atîția ani de supremație a atacanților, ne vine și nouă rîndul să fim socotiți cei mai buni. La urma-urmei, noi ducem greul, noi sîntem salahorii din teren, iar vedetele sînt, de obicei, cei care marchează, cei care ne... păcălesc pe noi!

Simt că discuția merge spre sfîrșit, și-mi aduc aminte că reportajul trebuie să fie sărbătoresc, reportaj de bilanț...

— Care e cea mai frumoasă amintire a anului, din viața fotbalistului socotit de mulți drept al doilea fundaș al Europei, după Bobby Moore ?

Nici acum nu-mi răspunde „fără preluare". Se gîndește. Un minut, două...

— Șapte la „drept roman" ! Un șapte la profesorul Tomulescu valorează cît 10 goluri scoase de pe linia porții, în meciul cu Brazilia ! Cînd am ieșit pe culoar, cu carnetul în mînă și l-am arătat colegilor, m-am simțit fericit... Fericit de-a dreptul

...Și se apleacă spre halteră, o smulge cu îndîrjire, o așează pe piept.

Ovidiu IOANIȚOAIA

MĂRMUREANU

„Sobru, Petre, sobru!"

Doamna Veronica Mărmureanu este suferindă. În dimineața aceea, în pat, dînsa a zărit, prima, știrea din „Sportul", pe care-l citește cu regularitate. L-a chemat pe fiul ei, Petre, la ea și l-a rugat : **„Pentru că eu nu știu englezește, explică-mi și mie ce se cheamă asta fair-play".** Lui Petre i-a fost probabil mult mai greu să explice gestul decît să-l făptuiască, pentru că mama a rămas cu convingerea că expresia britanică înseamnă „un fel de gentilețe, pe teren și în viață". Sîntem tentați să spunem că doamna Mărmureanu a priceput foarte bine, mai bine chiar decît ar fi putut fiul să o clarifice. Sînt lucruri care nu se spun, ci se simt.

Este absolut evident că băiețașul firav, deșirat și timid, care batea mingea în cartierul Elefterie, nu putea deveni un grobian. Înainte de a se lupta cu alții, el trebuia să se biruie pe sine. Lumea l-a declarat fără talent pentru tenis, și lui nu i-a mai rămas decît să încerce calea sudorii abundente. **„Numai munca a făcut din mine ceea ce sînt astăzi** — mărturisește campionul de tenis al țării, azi la vîrsta matură de 29 de ani. **Anul trecut, ziarele din India îmi publicau fotografia alergînd în jurul terenului DUPĂ meci, pentru menținerea condiției fizice. Asta am învățat-o de la înaintașul meu în ale cavalerismului, Gulyás".**

De fapt, prima lecție a primit-o de la neprețuitul sondor de talente care este antrenorul (azi pensionat) Pepi Ursan. Sub ochii lui a bătut Petre mingea la perete, întîi cu paleta de lemn, apoi cu o rachetă veche cu corzi rupte. Sub ochii lui **„am strîns mingi la cei mari".** Apoi, mai tîrziu, la prima sa victorie, l-a auzit pe Pepi șoptindu-i : **„Du-te, spune-i că a fost mai bun și mulțumește-i pentru partidă"**

Satisfacțiile au venit : de 4 ori campion național de dublu, de două ori a trecut trei tururi la Roland Garros, a fost al treilea la campionatul european de amatori de anul acesta, de zece ani nu lipsește din echipa de „Cupa Davis" a țării. Și, totuși, Petre Mărmureanu : cum se joacă tenisul ? **„Într-un singur fel — răspunde. La nivelul frumuseții acestui sport".** Gogu Viziru și Constantin Chiuaru, maeștrii lui de la clubul „Steaua", spun la unison : **„Se știe. La ședințele clubului, cînd e nevoie de un exemplu pozitiv de corectitudine, se pomenește numele lui Mărmureanu".** Cu siguranță, nu altfel va spune căpitana echipe[i] de handbal „Progresul", soți[a] sa Gabriela.

Pune radioul în surdină, nu suportă, în nici un fel, grosolănia. Nimic nu l-a dezgustat mai mult decît sud-africanul Hewitt care a întors spatele la public și l-a scuipat pe arbitru. Petre juca pe terenul de alături, la Paris.

Cine se va mai mira atunc[i] că „truditorul" s-a închina[t] „talentatului" și că, în finala campionatului național di[n] toamnă, după accidentul lu[i] Năstase, socotind că adversarul este neîndoios mai bun s-a dus la arbitrul principal Florică Marinescu, propunîn[du-i] ca meciul să continu[e] oricînd de îndată ce Iliuță s[e] va simți mai bine. Regulamentul, nesentimental, l-a consacrat campion al țării, ia[r] gestul i-a adus răsplata p[e] care o cunoaștem. El este pe anul 1970, campionul fair play-ului, bineînțeles. Pentr[u] Mărmureanu **fair** este adjecti[vul] sinonim cu corect, drep[t] cinstit, frumos. Pentru el, **fa[ir]** este întruchiparea cavalerismu[lui] fără prihană. Numai anglo[-] saxonului Hewitt îi este pe[r-] misă licența de a confund[a] noțiunile și de a crede că, î[n] sport, **fair** vrea, de fapt, s[ă] zică (ceea ce și înseamnă substantivul) : bîlci. Mărmureanu nu a ajuns atît d[e] departe cu rafinamentele [...] nici cu studiul limbii engleze.

Este foarte mîndru de a [fi] fiul unui om al muncii, lîng[ă] care a lucrat, în adolescenț[ă] pe șantiere, pînă și-a lu[at] bacalaureatul. Iar mama [a] fost întotdeauna suportul mor[al]. Spune dînsa : **„Nimeni n[u] știe, emoțiile cui au fost m[ai] mari la competiții : ale lui s[au] ale mele".**

„Cînd l-ați văzut jucînd u[l]tima oară, doamnă ?" Suferin[]dă, mama nu și-a văzut fi[ul] jucînd **niciodată !** „De cît[e] ori, între două meciuri impor[]tante, veneam acasă să m[ă] odihnesc, revărsînd nervii st[ă]pîniți pe teren, mama mă î[n]tîmpina și mă conducea [...] ușă cu o singură vorbă, [o] una care mă va urmări loat[ă] viața : **sobru, Petre, sobru** [!]"

B. VICTOR

CU BALONUL PESTE MAREA NEAGRĂ

A zbura cu balonul în anul 1970 reprezintă ceva anacronic, din punct de vedere tehnic. Dar el rămîne fructul cutezanței, un act pe care flutură steagurile riscului, o îmbrățișare între luciditate și pericol. Un tînăr timișorean, MIRCEA MUNTEANU, absolvent cu doi ani în urmă al Facultății de Filologie din oraș și redactor la postul de radio local, a hotărît să se înalțe cu aerostatul. Gîndul acesta a crescut probabil din sămînța aruncată în grădina imaginației lui, de eroul temerar al vreunei cărți sau de tendința observată pe plan mondial de a transforma în faptă sportivă o fostă acțiune de pionierat tehnic. Gîndul l-a cuprins treptat, pînă cînd s-a trezit împresurat și fixat cu lianele lui de mătase. Atunci a știut că va zbura, a știut că va avea cîndva un aerostat, două, trei sau mai multe, că se va înălța și va cădea, a știut că va avea într-o bună zi pînza și hidrogenul, cei doi termeni ai ecuației, a intuit tot ce va urma, deși pe atunci totul nu era decît o simplă forfotă de idei.

Aventura începuse. Primele demersuri au fost întîmpinate cu maliție, cu glacialitate, cu gesturi obstructive. Mult mai puțini au fost cei ce au vibrat în consonanță cu visul lui Mircea Munteanu. Și totuși visul și acești puțini au învins, fiindcă după vreun an și jumătate de cînd începuse forfota de idei, la 6 martie 1970, se înălța primul aerostat, de undeva de lîngă Universitatea din Timișoara.

Pînă atunci nu aflasem nimic despre Mircea și despre povestea lui. O emisiune a televiziunii, realizată de Aristide Buhoiu, ne-a făcut legătura cu omul și cu actul său. Era limpede că tentativa intercepta și lumea sportului și de aceea am început să ne interesăm. Am scris cu admirație și l-am invitat pe temerar la redacție. Am descoperit un băiat ambițios și romantic, instruit cu toate datele necesare înfăptuirii proiectului său, am descoperit un băiat care se angajase în luptă cu opacitatea unora, un băiat care obținuse stima și ajutorul cîtorva oameni sensibili la orice aspirații ce încorporează mari simboluri umane.

Mircea Munteanu a zburat prima dată cu un balon mic de 150 de metri cubi, destul de puțin realizat din punct de vedere tehnic. Dar a zburat.

Trei luni mai tîrziu, el a încercat să treacă peste munții Semenicului. De data asta, cu un aerostat ceva mai mare, dar de aceeași calitate precară. Tentativa avea să nu reușească, prietenul nostru căzînd, după o scurtă traiectorie, de la înălțimea de 30 metri.

Pasiunea și curajul său încep să obțină recunoașterea.

De cîteva luni, Mircea se pregătește pentru o încercare mai grea. A pus la cale construirea unui aerostat de 3000 de metri cubi, din pînză cauciucată (primele au fost confecționate din policlorură de vinil) și aluminizată, după o formulă pe care i-a trimis-o fabrica de aerostate sportive de la Augsburg. Pînza va fi livrată de către combinatul textil Lugoj (director inginer Dumitru Bellu), cauciucarea va fi efectuată la grupul de uzine J rector tehnic ing. Ion Cosmescu), iar aluminizarea și o serie de detalii vor fi puse la punct de către fabricile Bega (director inginer Liviu Groapă) și Guban (inginer Tiberiu Guban). Toate numele amintite și alte cîteva, pe care spațiul nu permite să le inserăm, au arătat și arată în continuare, o nobilă înțelegere acestui campion al temerității.

CU „URIAȘUL" PROIECTAT, MIRCEA MUNTEANU VREA SĂ TRAVERSEZE ÎNTR-UN ZBOR DE ÎNCERCARE MASIVUL MUNȚILOR FĂGĂRAȘ. Iar după ce aparatul va primi girul acestei încercări, Mircea vrea să pornească cu el pe ruta pentru care l-a gîndit. Între Constanța și Crimeea, peste Marea Neagră sînt aproximativ 1 000 de km. Acest arc aerian vrea să-l străbată el, la sfîrșitul primăverii. O atare performanță ar însemna un record mondial. Încercări de asemenea anvergură au mai existat în lume, dar ele au eșuat pînă în prezent. Falanga temerarilor nu se dizolvă însă după înfrîngeri. Ea continuă drumul cu o forță care vine de dincolo de om, fiind menită să susțină credința în capacitățile interminabile ale omului. Un român va prelua în curînd ștafeta solidarității și curajului speciei. Mircea Munteanu a fost onorat de curînd de către savantul HENRI COANDA, care l-a primit și l-a ascultat. Încurajîndu-l să meargă pînă la limita proiectelor sale, părintele avionului cu reacție i-a spus: „CE FACI DUMNEATA, DOVEDEȘTE CA ENTUZIASMUL TINERILOR N-A MURIT ȘI NU VA MURI NICIODATĂ".

In anul 1970, Mircea Munteanu a fost autorul celui mai temerar act sportiv. In consecință, i-a fost decernată „CUPA ZIARULUI SPORTUL" și un premiu care va acoperi o mică parte din cheltuielile necesare construirii viitorului său aerostat.

Romulus BALABAN

Ultima pagină de fotbal a anului

TRICOLORII NOŞTRI, ÎN PRAGUL NOULUI AN

Încep rîndurile de faţă cu o recomandare. Celor care se aşteaptă să afle din această lectură lucruri extraordinare, sau măcar cu totul şi cu totul deosebite, le recomand să treacă la alt articol sau la altă pagină. Stimaţi cititori dornici de senzaţional, iertaţi-mă şi credeţi-mă, nu face să vă pierdeţi timpul şi să vă obosiţi ochii citind încă cele 144 de rînduri (de maşină) cîte mai sînt pînă la ultimul punct. Ştiu, SUBIECTUL TRICOLORII a fost, este şi va fi întotdeauna interesant. Ştiu, şi o ştim cu toţii, că cei mai buni fotbalişti ai României au reuşit în acest an ceea ce au dorit, zadarnic, vreme de peste trei decenii. Mai ştim că unii dintre ei se pot recomanda cu alte fapte aparte, care ar merita cel puţin o resubliniere. Şi, totuşi, nu, nu, nu!

Aceste rînduri vor ocoli titlurile mari, de o şchiopă, din fruntea atîtor ziare străine ai căror cronicari au rămas entuziasmaţi de băieţii noştri, se vor strecura printre interviuri-bombă şi printre telefotografii demne de rama aurită a unor tablouri, şi vă vor prezenta, din unghiuri fireşti, în ipostaze obişnuite, OMENEŞTI, pe aceşti OAMENI TINERI pe care-i aplaudăm, îi contestăm, îi criticăm şi îi iubim.

Cum i-am aflat pe tricolorii noştri în aceste zile de sfîrşit de an?

N-o să vă vină, poate, să credeţi, dar cel mai uşor l-am găsit pe *EMERIC DEMBROVSCHI*, care se află tocmai la Băile Felix! Am aruncat totuşi o undiţă în oceanul hazardului şi am dat un telefon la administraţia băilor. Nu mică ne-a fost mirarea primind — pe loc — următorul răspuns de la o funcţionară: *Dembrovschi? Da, stă la noi. La Hotelul Nufărul, camera 125. Acum, însă, se află la masă. S-a dus de vreo cinci minute la restaurant. Dacă vreţi să reveniţi, vă spun cînd îl puteţi găsi. Aici toată lumea i-a învăţat programul. Unul e Dembrovschi! Dar, ştiţi ce, nu vreţi să aşteptaţi, totuşi, o clipă la aparat? Dau eu o fugă şi il chem...*".

Peste două minute, aud în receptor vocea singurului fotbalist român cu statuie. Băcăuanul Dembrovschi vorbeşte aşezat, cu acea delicateţă pe care i-o cunosc foarte mulţi.

— *Vă mulţumesc pentru grijă. Mă simt bine, de genunchiul operat îmi aduc aminte numai cînd mă întreabă lumea. Cum a fost anul care a trecut? Cît o viaţă. Am fost la Mondiale, ziariştii m-au apreciat într-atît incit aproape că roşesc cînd aud pomenindu-se de „aleea staţilor“; am fost şi la un pas de moarte în acel nefericit accident de maşină; am scăpat, — mai mult — am revenit destul de repede pe stadion, am jucat chiar şi în naţională... A fost într-adevăr, un an plin, cu vîrf. Ce-mi doresc în '71? Să nu ratăm campionatul european! Publicul a început să-şi recapete încrederea în noi şi merită să-i aducem satisfacţii.*

...De la *DUMITRU*, replicile au venit — în nota... autorului — temperamentale, hotărîte, deschise, curajoase.

— *La începutul carierei mele, cînd nici nu visam că am să ajung vreodată să-l ţin „om la om“ pe... regele Pele, au fost mulţi care au spus:* „E bunicel, dar e mic. Ce-o să facă el în luptă directă cu atacanţi masivi, atletici?!“. *Atunci mi-a intrat în cap dorinţa de a le arăta tuturor că pot să lupt, de la egal la egal, cu cei mari. Şi am cam depăşit măsura. Anul acesta, care mi-a adus mari bucurii — am jucat la Mondiale, m-am căsătorit — mi-a adus, nu mi-e ruşine să recunosc, şi ceva minte în plus. Am să fiu, o să vadă toată lumea, ca şi... Cristofor, adică cuminte! Toţi fotbaliştii de clasă joacă fair. Aşa voi juca şi eu. Mai ales că am dovedit că pot lupta de pe picior de egalitate cu cei mari.*

...*CU MIRCEA LUCESCU* am început discuţia în clipa în cum a început anul care trece.

...*NEAGU*, vîrful pur sînge al Giuleştiului, despre care un gazetar spunea cîndva că aduce... cu un trăznet iscat din senin, este, într-adevăr, în viaţa de toate zilele natura cea mai paşnică. Zîmbitor, aproape sfios... O clipă doar, cînd i-am adus aminte de golul înscris Cehoslovaciei, la Guadalajara, ochii i-au fulgerat metalic.

— *Cînd am văzut chipul uluit al lui Vencel* (n.n. — goal-keeperul cehoslovac) *şi mingea care m-a ascultat şi s-a dus cuminte în celălalt colţ al porţii, mi-a venit să urlu de bucurie! Şi cred că am urlat...*

...*MIHAI MOCANU* este un fotbalist şi un om tăiat parcă din stîncă. Bărbăţia lui, demnă de toată admiraţia, nu-l iartă în primul rînd pe el, pe Mocanu.

— *Am primit multe de la acest an şi am dat mai puţin decît pot. Credeţi-mă, mă simt dator fotbalului şi-mi voi plăti această datorie în anul ce vine.*

— Ţi-o dorim din toată inima, Mihai, şi avem toată încrederea în tine.

Despre *RĂDUCANU*, doar cîteva cuvinte. În '71 îşi doreşte doar două lucruri: să ajungă fotbalistul român nr. 1 şi să-i apere un penalty lui — cui credeţi!? — ...Pele.

...Vorbind cu *RADU NUNWEILLER*, am vorbit, bineînţeles, şi cu Manana, soţia lui — mai ştiţi de cîte zile? —, fidela suporteră a lui Nunweiller al 6-lea la atîtea meciuri jucate de Dinamo în ţară, rezistînd la toate, numai la fazele în care Radu era faultat — nu, şi atunci îşi acoperea ochii cu mîna.

— *Radu e un băiat excepţional* — ne spune Manana

— Ştim.

O tînără şi apreciată familie de sportivi — soţii Dumitru — în oglinda Anului Nou...
Foto: Dragoş NEAGU

Simple rînduri „de la om la om“

Dacă vreţi să reveniţi, vă spun cînd îl puteţi găsi. Aici toată lumea i-a învăţat programul. Unul e Dembrovschi!

(...)

care tocmai revenea de la rolul lui Moş Gerilă la cel obişnuit, de tată.

— *Sînt încălzit şi transpirat* — mi-a spus —, *tocmai mi-am dat jos barba şi pletele albe, şi căciula, şi mantaua personajului atît de aşteptat de Răzvan al meu.*

— Şi ce i-a adus Moş Gerilă lui Răzvan?

— *Multe. Dintre toate, se pare că o... maxi-maşinuţă — care transportă alte cinci maşinuţe mai mici, o salvare, o maşină a miliţiei, una de pompieri şi încă două pe care nu le mai ştiu ce profil au — l-au vrăjit de tot.*

— Dar ţie ce ţi-a adus Moş Gerilă?

— *În afara... bărbii, mi-a adus gînduri şi speranţe. Speranţe că anul ce vine se va termina, poate, la fel de bine*

— Ce ţi-ai dori tu la anul, Radule?

— *'70 mi-a adus multe, de la '71 mai vreau numai atît: un Nunweiller al 8-lea!*

...*CULAI LUPESCU* ne spunea că cel de-al 29-lea an al său a fost pentru el anul cel mai fericit din viaţă.

— *Ocolit pînă la această vîrstă de toate trenurile cu noroc, am luat avionul de Guadalajara, mi-am văzut visul cu ochii şi l-am trăit. Am jucat în finala campionatului mondial! Pentru „bătrînul“ Lupescu, acesta este cel mai mare succes de o viaţă.*

...*DAN* n-a jucat în Mexic. Dar nu-l putem ocoli pentru că el reprezintă unul din catargele navei tricolorilor care a îndrăznit şi a reuşit să ajungă la un ţel ţintit 32 de ani. Dan este, poate înaintea tuturor, un simbol. Simbolul voinţei aprige care învinge.

— Ce ai de spus, Dane, în pragul noului an?

— *Şi Cassius Clay a revenit. Şi revine...*

Lipsesc din aceste rînduri — legitime „momente“ *Dumitrache, Hălmăgeanu, Adamache, Deleanu, Sătmăreanu, Dobrin...* Nu. De *DOBRIN* am dat în ultimul moment înaintea predării manuscrisului la tipografie. Nu ne-a întîmpinat cu... fenta pe care o aşteptam de la acest as al genului, ci s-a prezentat dezarmant de natural în faţa întrebărilor.

— *Nu-mi doresc multe. Le-am avut pe toate, aproape de la început, la vîrsta la care alţii nici nu au ajuns încă fotbalişti. În '71 aş vrea un singur lucru: să nu mai fiu eu, Dobrin, mărul discordiei.*

Cum spuneam, pe ceilalţi tricolori nu i-am putut găsi. *DUMITRACHE*, favoritul tuturor adolescenţilor, îşi petrece trei sferturi din zi la volanul maşinii mult visate; *ADAMACHE* colindă, se zice, munţii, iar ceilalţi s-au ascuns de ochii fans-ilor şi ai tuturor celor care la a treia vorbă pronunţă cuvîntul fotbal.

Să nu uit, mai e şi *DINU*, *primul între cei dintîi* anul acesta, dar despre el a scris, într-o pagină alăturată, colegul Ioaniţoaia şi n-are rost să-i facem, chiar, un cor. Deşi Cornel merită, uneori, aplauze în cor...

Marius POPESCU

REVELAŢII ALE SEZONULUI FOTBALISTIC 1970

DORU POPESCU (Dinamo Bucureşti)

De la început trebuie spus că nu e de loc uşor pentru un tînăr fotbalist să pătrundă în rîndurile unei echipe de prestigiu, cum este DINAMO BUCUREŞTI.

Performanţele realizate în decursul anilor şi numele mari care i-au alcătuit de fiecare dată osatura, au făcut ca pretenţiile faţă de noii veniţi să sporească considerabil. Iar cînd tricourile sînt purtate de un Lucescu, Dumitrache, Dinu sau Radu Nunweiller, dorinţa de a fi lîngă ei îţi se pare, aproape, o utopie.

Şi totuşi, DORU POPESCU a reuşit această primă mare performanţă pentru el: azi e coleg cu „mexicanii“ dinamoviştilor.

Debutul n-a fost de loc uşor. A necesitat timp, mai ales că bagajul de cunoştinţe fotbalistice, dobîndite la juniori şi, apoi, la prima echipă a Metalului Tr. Severin — trebuia îmbogăţit, anumite deprinderi, cizelate. Dar timpul n-a trecut fără rost.

Sezonul competiţional recent încheiat a însemnat pentru Doru Popescu momentul afirmării. Lîngă Dumitrache şi-a găsit locul, a început să joace mai bine, să fie mai sigur pe el şi mai îndrăzneţ în apropierea porţii. La jumătatea campionatului, se află pe prima poziţie în clasamentul golgeterilor. La 21 de ani — i-a împlinit în martie — băiatul acesta din Bala de Aramă a plecat pe calea afirmării. În toamnă, la Lodz, în meciul cu Polonia, a îmbrăcat pentru prima oară tricoul reprezentativei de tineret şi năzuieşte să se numere printre olimpicii fotbalului nostru pentru München.

ALEX. GHERGHELI (Steagul roşu)

Spectatorii îl cunoşteau de cînd debutase în echipa naţională de juniori. Cînd s-a auzit că va fi transferat la Steagul roşu, desigur, braşovenii s-au bucurat. Era vorba de un jucător tînăr, talentat. Dar, nimeni nu s-a aşteptat la un start atît de... furtunos din partea tînărului atacant.

Se dispută ultima etapă a campionatului diviziei A, ediţia 1969—70. Cîteva partide aveau o miză deosebită. Un astfel de meci se juca la Braşov: Steagul roşu — Petrolul. Ei bine, eroul jocului respectiv a fost Gherghel. El a reuşit atunci să înscrie 3 din cele 4 goluri ale echipei sale.

...Apoi, a venit vacanţa. Peste cîtva timp, în perioada de pregătire pentru noul campionat, l-am întîlnit pe autorul isprăvii de care aminteam mai înainte. Se afla cu Steagul roşu la Poiana Braşov. Stătea retras, părea timid, evitînd întrebările acelea sîcîitoare ale reporterului.

ALEX. GHERGHELI este unul din numeroşii jucători descoperiţi în divizia C de către Gheorghe Ola.

Născut la Cristuru Secuiesc, jud. Harghita, la 15. IX. 1951, Gherghel a făcut cunoştinţă cu fotbalul pe meleagurile natale, evoluînd la Străduinţa, Voinţa şi Unirea Cristur, unde l-a descoperit Gh. Ola. A îmbrăcat tricoul naţionalei de juniori, iar de la 25.XI.70 face parte din echipa Steagul roşu Braşov.

A făcut un sezon bun, confirmînd speranţele puse în el de Valentin Stănescu, care îl vede formînd un cuplu redutabil cu Dumitriu II. Un accident l-a ţinut o vreme pe tuşă, dar în meciul de la Iaşi — unde Steagul roşu a reuşit marea ispravă de a învinge pe Politehnica — Gherghel—azi component al lotului naţional de tineret — a făcut dovada marelui său talent, evoluţia fiindu-i notată cu 9. Un final reuşit.

NICOLAE FLOREA (Sport Club Bacău)

Ca şi în cazul lui Doru Popescu, „fişa fotbalistică“ a lui NICOLAE FLOREA, de la Sport Club Bacău, e cît se poate de simplă. S-a născut la Călăraşi la 6.III.1951, a jucat pe malul Borcei, ca toţi copiii de-o seamă cu el, iar în 1966 a fost legitimat la Celuloza Călăraşi. Mai întîi la juniori. A trecut în prima echipă în 1969.

Florea este un stîngaci autentic, dotat cu viteză şi un dribling excelent. Uneori chiar exagerează în conducerea balonului, în detrimentul jocului colectiv. Dar Florea e tînăr, are doar 19 ani, şi această carenţă, cu siguranţă, va fi remediată.

După 4 ani petrecuţi la Celuloza, la 26.VI.70 este legitimat pentru divizia A, la Sport Club Bacău, unde s-a afirmat ca o extremă stîngă de perspectivă. De la un meci la altul, Florea a jucat tot mai bine, a obţinut din partea cronicarilor şi note de 9, iar în meciurile cu U.T.A. şi Rapid, prin cele două goluri marcate, a adus echipei sale două victorii preţioase.

Sezonul acesta a consemnat debutul lui Florea în divizia A. În final are şi un frumos record personal: se află printre puţinii fotbalişti care au evoluat în toate cele 15 meciuri ale turului. La Lodz, ca şi prietenul său Doru Popescu, a debutat în echipa naţională de tineret, unde, perseverînd, poate rămîne titular pe extrema stîngă. Mai ales că de stîngaci autentici (şi nu improvizaţi) fotbalul nostru are nevole. Dar, totul depinde de Florea, fotbalistul ce reprezintă oraşul Călăraşi în divizia A.

Constantin ALEXE

„SFÎNTA NEMULŢUMIRE“

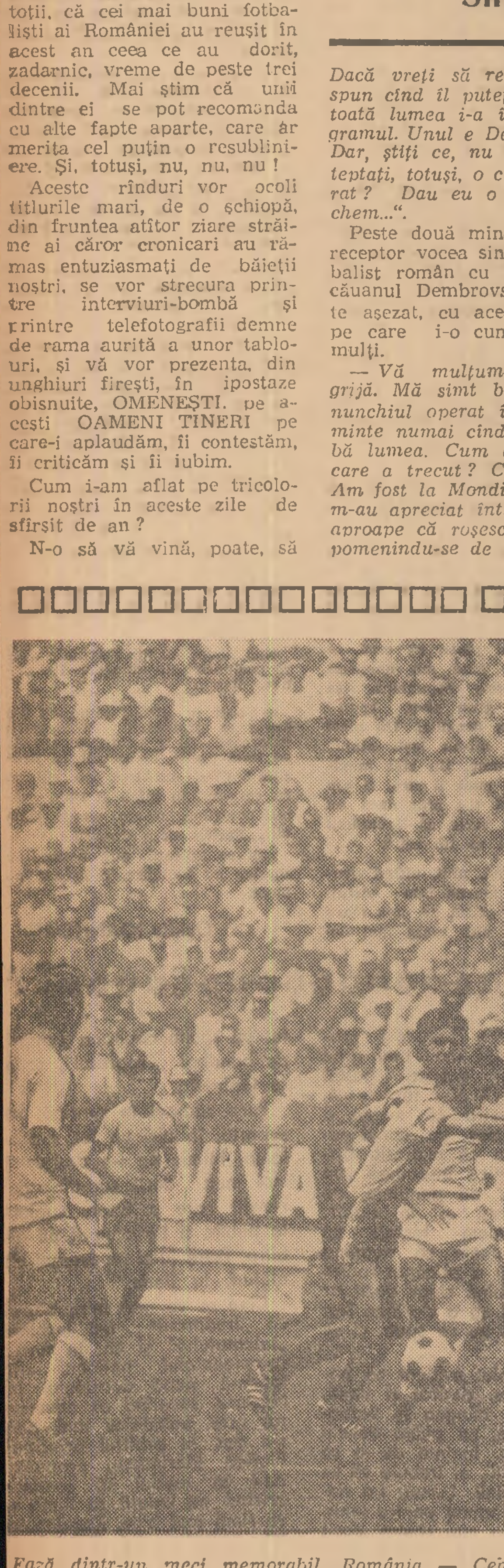

Fază dintr-un meci memorabil, România — Cehoslovacia, la Guadalajara. Dumitrache pătrunde decisiv printre doi adversari
Foto: Paul ROMOŞAN

Guadalajara! Ce metamorfoze ciudate a suferit acest nume într-un singur an!... În noaptea Revelionului trecut, Guadalajara era încă, pentru noi, doar un „oraş al trandafirilor“... Peste numai două săptămîni, după sorţii din marea sală de recepţie a hotelului Maria Isabel, Guadalajara devenea un **„pămînt al iluziilor pierdute..."** Pe la începutul lui mai, cineva a lansat expresia **„groapa cu lei"**, pentru a contura, poate, poziţia echipei noastre faţă de **„cei trei mari"...** În sfîrşit, în prima zi a lui iunie, în ajunul meciului dintre **„mielul cel blînd"** — cum era considerată echipa României — şi **„leul englez"**, un ziarist mexican a folosit direct expresia **„el grupo de la muerte"**, pentru a închide parcă toate portiţele...

Ce reprezintă astăzi, pentru noi, cuvîntul Guadalajara?

Printr-o nouă şi ciudată metamorfoză, Guadalajara nu mai e nici „oraşul trandafirilor“, nici „pămîntul iluziilor pierdute“, nici „el grupo de la muerte“, ci, pur şi simplu, un **„pămînt al speranţelor neîmplinite"**.

Cum a fost posibilă această formidabilă modificare a atitudinii milioanelor de suporteri ai „tricolorilor“, care, după 48 de ani de decepţii aproape neîntrerupte, îi reproşează echipei noastre naţionale faptul că nu s-a calificat în „sferturile Mundialului“, în dauna Braziliei sau Angliei?

Această schimbare de atitudine e cel mai direct compliment adus vreodată „tricolorilor“, pentru că e de-a dreptul ametitor drumul de la resemnarea publicului românesc după ultimul nostru contact cu turneul final Jules Rimet, soldat cu înfrîngerea în faţa Cubei, la această nemulţumire faţă de nimeni aşteptatul 4—5 în „el grupo de la muerte“.

★

Să lăsăm anilor care vor veni misiunea de a limpezi legitimitatea acestei „sfinte nemulţumiri“ şi să vedem de unde provine ea...

Fără îndoială, „săptămîna de foc“ de la Guadalajara n-a putut transforma radical o echipă. Şi totuşi, **Guadalajara a scos la iveală cîteva surse de energie psihică greu de găsit în palmaresul sufletesc al echipei noastre naţionale.**

În primul rînd, o mare descoperire: **echipa naţională, în ciuda depresivei stări de start a celor mai mulţi dintre noi, a pornit hotărîtă să se bată pentru calificare în sferturi, abandonînd formula ambiguă a „comportării onorabile“.** Ea a vizat cu mult curaj un 0—0 cu Anglia, care paradoxal, poate, e un angajament mult mai bărbătesc decît „victoria asupra campioanei mondiale“, care ar fi ţinut mai mult de farsă — cel puţin la startul competiţiei, şi în orice caz după meciul Brazilia — Anglia...

Învinsă la limită, cu un gol de hazard, echipa României a trăit în primele minute ale meciului cu Cehoslovacia sentimentul „marii ocazii pierdute“. La capătul acestui moment de nesiguranţă a venit şi golul lui **Petras.** Acesta ar fi trebuit să fie, după toate legile, începutul catastrofei. De ce? Pentru că nu izbutisem să înscriem un singur gol la Guadalajara, după cum nu izbutisem să înscriem la Bucureşti, contra Iugoslaviei (0—0), şi nici la Reims, cu Franţa (0—2)... Ce a urmat, însă, se ştie...„Mielul blînd“ şi-a adunat forţele şi a înscris de două ori în poarta echipei care avusese un 2—2 clarisim în piciorul lui Kvasniak, împotriva Braziliei... Lucrurile s-au repetat în jocul cu Brazilia, cînd, după 0—2, alte resurse de orgoliu ne-au dus în pragul egalării.

Vom lăsa, desigur, anilor care vor veni misiunea de a limpezi legitimitatea „sfintei nemulţumiri“ a publicului nostru sportiv ieri resemnat, dar, pînă atunci, e bine să ne amintim de miraculoasa regăsire a echipei noastre în momentele pe care le-am amintit şi care au generat, de fapt, această nemulţumire.

Astăzi, în pragul Anului Nou, foarte mulţi sînt aceia care au şi rezolvat viitorul echipei naţionale printr-o simplă schimbare de registru, în direcţia ofensivei. Aşa să fie oare? **„Tricolorii" noştri, care au călcat iarba fierbinte a iadului de la Jalisco, îşi dau, însă, seama că nu se pot încredinţa doar unei baghete magice. Şi ACEASTA ESTE FORŢA LOR CEA MARE...**

Ioan CHIRILĂ

ANCHETA INTERNAŢIONALĂ A ZIARULUI „SPORTUL“

CARE VOR FI CÎŞTIGĂTOARELE CELOR 8 GRUPE ÎN PRELIMINARIILE CAMPIONATULUI EUROPEAN DE FOTBAL?

Fără îndoială că evenimentul fotbalistic internaţional principal al anului 1971 îl va constitui campionatul european, cu jocurile sale din grupe. În urma disputării acestor jocuri, vor fi cunoscute cele 8 echipe cîştigătoare ale grupelor preliminarii care se vor califica în sferturile de finală

CARE VOR FI CELE 8 CIŞTIGĂTOARE ALE GRUPELOR PRELIMINARII ALE CAMPIONATULUI EUROPEAN DE FOTBAL?

Cu această întrebare ne-am adresat unui mare număr de specialişti (antrenori, ziarişti şi jucători).

- **Răspund 21 de personalităţi din 10 ţări**
- **Echipa României, mare favorită în prima grupă**
- **Anglia şi Italia — votate în unanimitate**

Au fost primite răspunsuri de la 21 de personalităţi din 10 ţări, şi anume:

HELMUT SCHÖN (R.F.G.) — selecţioner al echipei vest-germane.

GYÖRGY SZEPESI (Ungaria) — crainic reporter la radio Budapesta.

HRISTO MLADENOV (Bulgaria) — antrenor secund al echipei naţionale.

HORST FRIEDMANN (R.D.G.) — redactor la „Deutsches Sportecho“ Berlin.

FRANZ BECKENBAUER (R.F.G.) — component al reprezentativei vest-germane.

MILAN MILJANICI (Iugoslavia) — antrenor la Steaua roşie Belgrad.

OLAVI LAAKSONEN (Finlanda) — antrenorul echipei naţionale.

ALEXANDR IASNIKOV (Bulgaria) — redactor la „Naroden Sport“ Sofia.

UWE SEELER (R.F.G.) — fost component al echipei reprezentative.

LIUBOMIR LOVRICI (Iugoslavia) — redactor şef la „Sport“ Belgrad.

DOBROMIR JECEV (Bulgaria) — component al echipei naţionale.

NEREO ROCCO (Italia) — antrenor al echipei A.C. Milan.

OLAVI SULANDER (Finlanda) — redactoor la „Helsingin Sanomat“

EDMONDO FABBRI (Italia) — antrenor la A.C. Bologna.

FRANTISEK ZEMLA (Cehoslovacia) — redactor la „Ceskoslovensky Sport“ Praga.

EUGENIO CHIAPELLA (Italia) — antrenor la A.C. Napoli.

MANOLIO SCOPIGNO (Italia) — antrenor la U.S. Cagliari.

J. P. RETHACKER (Franţa) — redactor la „l'Equipe“ — Paris şi France Football.

JEAN VANDOROS (Grecia) — redactor la „Omada“ — Atena.

LAKIS PETROPOULOS (Grecia) — antrenorul echipei naţionale.

AGENŢIA A.D.N. (R.D. Germană).

Reproducerea fiecărui răspuns ar ocupa un spaţiu prea mare. De aceea vom sintetiza răspunsurile pe grupe, făcînd unele comentarii, de la caz la caz. Totalizînd voturile echipelor favorite pentru primul loc (deci cele cu şanse mai mari de calificare) rezultatul anchetei este următorul:

GRUPA I: ROMÂNIA — 18 VOTURI

Echipa ţării noastre a obţinut o majoritate covîrşitoare de voturi (18) faţă de numai 3 pronosticuri care au indicat drept favorită echipa Cehoslovaciei (Schön, Zemla şi Beckenbauer). Finlanda şi Ţara Galilor nu au primit nici un vot.

GRUPA A II-A: UNGARIA — 17 VOTURI

Prin urmare, favorita grupei este echipa Ungariei. Reprezentativa Franţei a primit 2 voturi (Schön, Petropoulos) iar Bulgaria — tot 2 voturi (Jecev şi Laksonen). Interesant că şi votul francezilor a indicat drept favorită pe Ungaria. Echipa Norvegiei n-a primit nici un vot.

GRUPA A III-A: ANGLIA — 21 VOTURI

Toate răspunsurile au indicat un singur favorit: Anglia. Orice comentariu (pentru moment) este de prisos. Să vedem însă ce va aduce... noul an, deoarece echipa lui Ramsey nu a susţinut nici un meci pînă acum. În 1971, englezii vor juca cîte două partide cu Grecia, Malta, Elveţia.

GRUPA A IV-A: U.R.S.S. — 14 VOTURI

Favorită este echipa Uniunii Sovietice, dar au existat şi 7 păreri că grupa ar putea fi cîştigată de reprezentativa Spaniei (Szepesi, Beckenbauer, Lovrici, Rocco, Chiapella, Scopigno şi Petropoulos). Cipru şi Irlanda de Nord — nici un vot.

GRUPA A V-A: SCOŢIA — 16 VOTURI

Scoţienii sînt net favoriţi, cu 16 voturi faţă de numai 3 pentru Portugalia, (Scopigno, Rocco, Szepesi) şi 2 pentru Belgia (Sulander şi Lovrici). Danemarca — nici un vot.

GRUPA A VI-A: ITALIA — 21 VOTURI

Ca şi Anglia, Italia a primit toate voturile posibile, într-o grupă în care Austria, Suedia şi Irlanda nu au practic nici o şansă.

GRUPA A VII-A: IUGOSLAVIA — 11 VOTURI

Cea mai echilibrată grupă. Iugoslavia este favorită la limită în faţa echipei R. D. Germane (9 voturi) şi Olandei (1 vot — dat de J. P. Rethacker). Luxemburg — nici un vot.

GRUPA A VIII-A: R. F. a GERMANIEI — 18 VOTURI

Deşi echipa vest-germană a păşit în actualul campionat cu stîngul (1—1 cu Turcia pe teren propriu), marea majoritate a participanţilor la anchetă o indică — totuşi — favorită. Polonia a primit 3 voturi (Friedmann, Fabbri şi Iasnikov), iar Turcia şi Albania nu au întrunit nici un vot.

Anchetă realizată de **Ion OCHSENFELD**

CRONICA cronicilor sportive

1970 — ultimul an al decadei Jocurilor Olimpice de la Innsbruck și Tokio, Grenoble și Ciudad de Mexico a fost bogat în evenimente de primă mărime, în succese ale reprezentanților României socialiste, în performanțe care au făcut și mai prestigioasă cartea de vizită a mișcării sportive din țara noastră.

Și în acest an ne-au vizitat țara sute de delegații sportive din toate cele cinci continente, delegații care au cuprins performeri de înaltă clasă. Întîlnirile oficiale și amicale organizate în Capitală și în numeroase alte orașe au dovedit forța organizatorică în continuă creștere, au evidențiat pasiunea nestinsă a publicului nostru pentru spectacolul sportiv.

Ca și în alți ani, parcă totuși mai mult în 1970, sportivii români au fost prezenți la întrecerile de amploare desfășurate în numeroase țări ale lumii, de la soare răsare la soare apune!

În mod sigur fiecare dintre pasionații sportului din țara noastră păstrează încă vii în memorie secvențele pasionantului an sportiv 1970. Am socotit însă că acum, la cumpăna dintre un an și altul, dintre două decenii, n-ar fi de loc monotonă, ci dimpotrivă, o cronică a cronicilor marilor întreceri — din ianuarie pînă în decembrie — a acelor competiții care ne-au emoționat, ne-au entuziasmat, ne-au dăruit clipe de adîncă mulțumire.

BOBERII AU DESCHIS PÎRTIA

● Panțuru et comp — prima medalie, bronz, în 1970 ● Mîna unei fetițe ne-a aruncat în... groapa cu lei, de la Guadalajara ● Cu balonul rotund în „Țara cangurilor"

Nu se stinseseră încă acordurile melodiilor și jeturile multicolore ale artificiilor care ne-au acompaniat trecerea în ultimul an al celui de al 7-lea deceniu, cînd departe de tot, pe platoul aztec, la hotelul „Maria Isabel" din Ciudad de Mexico se producea preludiul lui El Mundial '70. Sute de milioane de telespectatori urmăreau înfrigurați gesturile Monicăi Maria Canedo, fetița de 12 ani, care hotăra soarta celor 16 finaliste ale campionatului mondial de fotbal. Și n-am spune că am dormit bine în acea noapte de ianuarie geros cînd am văzut că tricolorii aveau să evolueze în „groapa cu lei" de la Guadalajara, alături de două campioane mondiale (Anglia și Brazilia) și de o medaliată cu argint la C.M. (Cehoslovacia)!

În aceeași zi, agențiile de presă au transmis relatarea campionatului european de bob 4 persoane, găzduit de fosta stațiune olimpică — Cortina d'Ampezzo. Era și vestea primului succes românesc al anului. Echipajul condus de Ion Panțuru a încheiat cele două manșe pe locul trei, cucerind medalia de bronz.

După 14 ani, o nouă delegație de sportivi români se îndreaptă spre Antipozi. Sînt fotbaliștii echipei olimpice care pășesc pe urmele olimpicilor din 1956 Rotman, Linca, Ismailciuc, Petrescu, Jocul lor a încîntat Australia iar faptul că Ron Clarke și Pamela Kilborne au venit să se fotografieze cu Adamache, Pescaru, Tătaru, Oblemenco și ceilalți n-a fost chiar un simplu gest gratuit, de politețe...

Tot atunci, dar în celălalt capăt al lumii, fotbaliștii naționalei pregăteau în Peru și Brazilia, startul mexican.

LUNA TENISULUI ȘI A HOCHEIULUI

● Năstase și Țiriac cuceresc America! ● Maria Alexandru se impune în Anglia ● Hochei mondial la Galați și București

U.P.I. — agenția americană de știri — transmite la 9 februarie: **„Cuplul român Ilie Năstase — Ion Țiriac a cîștigat proba de dublu din cadrul puternicului turneu de tenis (open) de la Philadelphia, întrecînd în finală redutabila pereche americană Arthur Ashe — Denis Ralston"...**

Aceeași agenție transmitea la 22 februarie, de data aceasta din Salisbury: **„Ilie Năstase a cîștigat titlul de campion în primul — și cel mai important — turneu open „indoor" al sezonului de tenis 1970, campionatele internaționale ale S.U.A. care au reunit timp de o săptămînă la Salisbury (Maryland) elita tenisului amator și profesionist din întreaga lume".**

Agenția „France Presse" comenta astfel succesul tenismanului român: **„A fi primul într-un turneu de o asemenea anvergură, în care au fost prezenți toți așii sportului rachetei, de la Manuel Santana și Arthur Ashe la Tony Roche și Rod Laver, înseamnă cucerirea unui loc de frunte în ierarhia tenisului mondial"**

MARIA ALEXANDRU

Noul patinoar artificial din Galați și cel special acoperit din București au găzduit **întrecerile campionatului mondial de hochei — grupele C și B** — la care au participat reprezentativele **Austriei, Franței, Ungariei, Italiei, Danemarcei, Belgiei și Olandei**, respectiv, **S.U.A., R. F. a Germaniei, Iugoslaviei, Japoniei, Norvegiei, Bulgariei și României** (ah!...). Toți oaspeții, indiferent de calitatea pe care au avut-o în desfășurarea competițiilor, au fost unanimi în a sublinia reușita deplină a organizării.

În ultima zi a lui februarie la **Crystal Palace din Londra** 1500 de spectatori au aplaudat victoria **Mariei Alexandru** care a întrecut-o pe **Jill Shirley** în finala campionatelor de tenis de masă ale Angliei.

PENTRU A TREIA OARĂ CAMPIONI MONDIALI

● Gruia a pierdut și a cîștigat marea finală! ● A șasea încercare — magnifică ● Cadeții handbalului, pe urmele seniorilor

Trimisul nostru special, Călin Antonescu, telefonează din Palais du handbal din Paris: **„România — pentru a treia oară campioană mondială! ...Este un palmares cu care nu se poate lăuda nici o altă selecționată națională și el plasează cu autoritate handbalul românesc în fruntea ierarhiei mondiale".** Ziarul l'Equipe scrie între altele: **„Gruia a avut cuvîntul final în min. 75 cînd, răscumpărîndu-și greșeala comisă cu cîteva zeci de secunde înaintea încheierii timpului regulamentar, a înscris de o manieră impresionantă golul victoriei românești".**

„DEUTSCHE SPORTECHO", cotidian sportiv din R. D. Germană, notează: **„În fața unei asemenea echipe** (n.r. selecționata României), **cu o deosebită pregătire atletică, tehnică și tactică și nervi de oțel, o înfrîngere la un gol diferență în prelungiri dramatice, poate fi socotită o performanță".**

De la Viena, redactorul trimis de ziarul nostru la primele campionate atletice europene pe teren acoperit ne-a comunicat declarația vest-germanei Heidi Rosendahl, clasată a doua în titanica dispută a săritoarelor în lungime: **„Viorica** (n.n. Viscopoleanu — prima campioană indoor a Europei, cu 6,56 m din ultima încercare) **este o mare atletă. A fost pur și simplu fenomenală în acea ultimă săritură, cînd concursul părea încheiat. Nu-mi pare rău că m-a întrecut, căci a fost evident mai bună chiar și cu „o bagatelă" de un centimetru, cum a scris un ziar vienez. Dar la săritura în lungime un centimetru este mare, chiar foarte mare".**

Pe marginea excelentei comportări a tinerilor handbaliști români în Cupa latină (au întrecut Franța, Spania, Portugalia, Maroc, Brazilia și Italia) ziarele portugheze au subliniat succesul „cadeților" cu articole elogioase. Iată doar două titluri semnificative: **Diario popular** — „O PUBLICO RENDIDO A ARTE DOS ROMENOS" (n.n. **Publicul subjugat de arta românilor), „Diario de Lisboa** — „ROMENIA — GRANDE EXIBIÇAO E VITTORIA ASSEGURADA" (n.n. **România — mare spectacol și victorie sigură).**

UNIC ÎN LUME

● Cornelia Petrușca a uimit la Bolzano ● Libelulele în palatul de sare ● Pentru prima oară, după un sfert de veac

Cu 3 medalii de aur, 2 de argint și 1 de bronz, reprezentativele României au dominat categoric campionatele mondiale de popice desfășurate la Bolzano la sfîrșitul lui mai. **Vedeta incontestabilă a acestor întreceri supreme a fost jucătoarea CORNELIA PETRUȘCA cea care a urcat de 3 ori (unic în lume) pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere.** Colegele sale, **Elena Trandafir** (2 medalii) și **Margareta Szemany, Crista Szöcs, Elena Cernat, Ana Petrescu**, au contribuit la acest eclatant succes al sportului românesc.

Slănic Prahova. În mina Slănic, la orizontul 1, au decolat cele mai mici avioane din lume (categoria... sub 1 gram!). Aparatele-libelule s-au întrecut în „palatul de sare" pentru titlurile celei de a V-a ediții a campionatelor mondiale de aeromodele de cameră. **Constructorul român Aurel Popa a cîștigat medalia de bronz la clasa S 1 D.**

În piscina de la Dinamo, după un sfert de veac de la prima lor întîlnire, timp în care au jucat de 25 de ori, **poloiștii români au izbutit** — în sfîrșit — **să-i învingă o dată pe cei iugoslavi, campionii olimpici de la Mexico!**

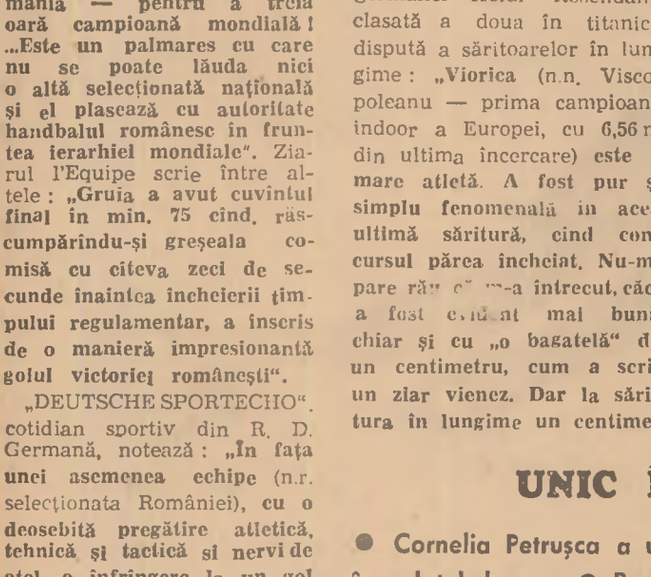

Antrenorul emerit Ion Corneanu între doi dintre strălucitii săi elevi: Simion Popescu și Gh. Berceanu.

După memorabila finală de la Paris, handbaliștii români sînt fericiți. Ei au cucerit pentru a treia oară titlul mondial!
Foto: MIRCIR SPRINT

LUNGA VARĂ FIERBINTE

● Zeița de aur a luat drumul Braziliei ● Roland Garros pe itinerarul succeselor noastre ● Record mondial la pistol viteză

Evenimentul care a dominat nu numai luna iunie, ci întregul an competițional a fost — ați ghicit — **El Mundial'70!** El ne-a răpit odihna nopților, dar ne-a prilejuit clipe de încîntare și satisfacții deosebite. Vă mai amintiți, desigur, că în acele zile și în multe altele după aceea, am discutat aprins despre magnifica „finală" Italia—R.F. a Germaniei, despre ultimul act Brazilia-Italia și despre fiesta, fără precedent, care l-a urmat, despre evoluția tricolorilor noștri în aprigile dispute cu Moore Petras, Pele și ceilalțiași.

Itinerarul succeselor tenismanilor români **Ion Țiriac și Ilie Năstase** a continuat și în aer liber: **titlul la dublu în prestigiosul turneu parizian de la Roland Garros.**

În sfîrșit, un alt eveniment de seamă l-a constituit performanța de 596 p a pistolarului Marcel Roșca CU CARE A EGALAT RECORDUL LUMII. În felul acesta **pe tabelul de onoare al celor mai buni „viteziști" mondiali figurează numele a doi români: Virgil Atanasiu și Marcel Roșca.**

Sosirea pe Aeroportul Internațional Otopeni a primilor români campioni ai lumii la canotaj — Ștefan Tudor, Petre Ceapura și Gh. Gheorghiu.

FLOTILA DE AUR PE BAGSWAERD

● Atletism... atletism... atletism... ● Torino — orașul tinereții ● Campioane continentale la 4+1

De la masa presei, instalată în apropiere liniei de sosire, trimisul nostru special la campionatele mondiale de caiac-canoe de la **Bagswaerd (Danemarca), Dan Gărleșteanu,** ne transmite prin telefon continuarea cronicii „flotilei de aur". **În noul capitol figurează isprăvile în... recidivă** ale echipajelor de canoe **Petre Maxim-Aurel Simionov și Ivan Patzaichin-Sergei Covaliov, clasați în fruntea ierarhiei mondiale.**

Pe lacul Tata din Ungaria, fetele dobîndeau și ele un prestigios succes: **cucerirea titlului continental în proba de schif 4+1.** Este vorba de **Ioana Tudoran, Mitana Botez, Elisabeta Lazăr, Ileana Nemeth și Ștefania Borisov.**

Nicicînd altădată, fidelii atletismului din România n-au avut un program atît de dens, atît de pasionant, ca în această perioadă a sezonului '70. Începutul a fost făcut de semifinala feminină a „Cupei Europei", după care a urmat o veritabilă avalanșă competițională: **meciul România-SUA, Jocurile Balcanice, Concursul „Prietenia", Campionatele internaționale, patrulaterul masculin Italia, Elveția, Ungaria, România și triunghiularul feminin Anglia, Ungaria, România** etc. **Sportivii români au marcat cu acest prilej cîteva rezultate de prestigiu.**

Din Torino ne-au sosit — seară de seară — vești de la trimisul nostru special la Universiadă. Chiar dacă o bună parte dintre cei peste 100 de membri ai delegației n-au obținut locuri fruntașe, sportul universitar din România a cucerit și de această dată noi galoane. Ecaterina Stahl și echipa de floretă fete, Șerban Ioan, Cornelia Popescu, Valeria Bufanu, Elena Vintilă și alții au urcat pe podiumul de premiere, s-au clasat printre fruntașii acestui campionat mondial polisportiv al studenților

FANTASTICA SUITA BERCEANU CONTINUĂ

● După Mar del Plata și Berlin, Edmonton ● Succes total la Timișoara ● Boxerii americani învinși la București

Pentru micul Berceanu — a cărui forță este invers proporțională cu statura — sezonul sportiv 1970 a însemnat un punct culminant în drumul său de mari succese. După ce la Berlin s-a încununat cu laurii europeni, Gh. Berceanu a traversat increzător Oceanul pentru a ataca, din nou, titlul mondial în competiția din localitatea canadiană Edmonton. Băiatul acesta viguros domină lumea luptelor nu numai prin forță, ci și prin inteligență, prin finețe tehnică. Acestea au fost atu-urile care i-au adus pentru a doua oară (dar desigur, nu și ultima) medalia de aur a mondialelor la lupte greco-romane. Mai trebuie subliniat faptul că el este unul dintre puținii luptători din lume care în ultimii doi ani nu a cunoscut înfrîngerea. Și am fi bucuroși ca această serie să continue pînă și mult după München...

Balcaniadele, competiții puternic ancorate în tradiția sportului nostru, suscită tot mai mult interesul sportivilor și al spectatorilor. Este și motivul pentru care performanța gimnaștilor și gimnastelor României — care au dominat categoric J.B. de la Timișoara, obținînd o serie de succese — ne-a bucurat în mod deosebit.

Sub cupola patinoarului, peste 8 000 de pasionați ai boxului au asistat la **categoricul succes al echipei României în meciul cu reprezentativa Statelor Unite: 9—2!** Ecourile biruinței, ale numeroaselor victorii obținute de pugiliștii noștri în ultimii ani, se vor răsfrînge poate pînă la Jocuri...

NIAGARA, NU TE VOM UITA

● Mușchetarii se mențin în elita mondială ● U.T.A. a realizat aproape imposibilul ● Calul și motocicleta deasupra obstacolelor

Memorabilă va rămîne performanța ramerilor Ștefan Tudor, Petre Ceapura și cîrmaciului Gheorghe Gheorghiu! Îmbarcați pe schiful de 2+1, de altfel singurul echipaj românesc prezent la startul mondialelor de la Saint Catharines, la poalele legendarelor căderi de apă ale Niagarei, acești sportivi au cinstit sportul nostru cu întîia medalie de aur la o asemenea competiție.

La 9 septembrie, Feijenoord cîștiga la Rotterdam „Cupa Intercontinentală" la fotbal, întrecînd campioana Americii de Sud, Estudiantes la Plata. Extazului firesc după o performanță de asemenea amploare i-a urmat, la puține zile, o adîncă tristețe. Liderul fotbalului mondial a fost eliminat din noua ediție a „C.C.E." de modesta (dar harnica) U.T. Arad!

La Craiova și la Brașov, întrecerile balcanice ale călăreților și — respectiv — motocrosiștilor se bucură de o mare audiență la public. Ele prilejuiesc sportivilor români victorii aplaudate.

PĂȘIM ÎN 1971 CU GÎNDUL LA MUNCHEN!

● Debut promițător în campionatul de fotbal al Europei ● Gimnastele revin pe primul plan ● Handbaliștii în serie

Finele anului — înglobînd ultimul trimestru — s-a caracterizat și el prin asaltul reprezentanților noștri spre vîrful piramidei performanțelor. Handbaliștii — acești băieți minunați — au cîștigat „Trofeul Carpați", desfășurat la Cluj cu participarea unor echipe fruntașe în ierarhia mondială, și pe cel al federației de specialitate din R. D. Germană, întrecînd din nou — în fief propriu — pe puternicii lor adversari, vicecampionii lumii, handbaliștii din reprezentativa R.D. Germane. Și ei, ca și gimnastele — relansate în rîndul echipelor de frunte cu ocazia campionatelor lumii de la Ljubljana, ca și ceilalți sportivi, practicanți ai disciplinelor aflate pe programul J.O. luptă cu îndîrjire pentru menținerea sau cucerirea pozițiilor avansate, încercînd de pe acum să realizeze opțiunii „München '72".

Fotbaliștii, au luat un promițător start în campionatul european. 3—0 cu Finlanda la București, 0—0, cu Țara Galilor la Cardiff, iată primele rezultate, primele speranțe în cîștigarea grupei în care mai figurează și Cehoslovacia.

Anul competițional 1970 a adus spectatorilor români și alte bucurii. Ei au putut vedea demonstrații de virtuozitate ale celor mai buni gimnaști din lume (sportivii japonezi), ai artiștilor gheții (patinatori din Uniunea Sovietică, Cehoslovacia și R. D. Germană), ai megalabililor jucători de tenis de masă din Republica Populară Chineză.

Toate acestea — întreceri oficiale și amicale, competiții continentale și mondiale, demonstrații — au însemnat pentru sportul românesc prilejuri de afirmare și încîntare, noi contribuții la sporirea prestigiului sportiv internațional al României socialiste.

Așteptăm cu bucurie noul an. 1971 ne va aduce, cu siguranță, noi împliniri pe toate planurile. Sportul românesc va cuceri în anul preolimpic alte și alte poziții în ierarhia mondială, se va consolida pentru marea bătălie olimpică din 1972. Chezaș pentru progresul necontenit, pentru ascensiunea noastră permanentă ne este Partidul, părinte drag, îndrumătorul nostru.

Cronica cronicilor anului sportiv 1970 a fost realizată de
Romeo VILARA și Hristache NAUM

CARE ESTE OARE CEA MAI MARE SURPRIZĂ A ANULUI?

Pe lîngă tradiționalele anchete de sfîrșit de an există — în foarte multe țări — sondaje, la fel de spectaculoase, menite să reamintească și marile... surprize ale anului.

...SALISBURY, 22 FEBRUARIE

„Internationalele" de tenis pe teren acoperit ale S.U.A., turneu open de la startul căruia nu a lipsit nici una din faimoasele rachete ale lumii este cîștigat de ILIE NĂSTASE. În finală, acesta îl întîlnește pe CLIF RICHEY, cel care avea să izbîndească, la finele anului, în marele premiu al F.I.B.T. Gondus cu 2—0, la seturi, românul remontează de-a dreptul fantastic și cîștigă al 5-lea set cu 6—0, obținînd astfel o victorie care avea să-l consacre definitiv în arena tenisului mondial.

...MINSK, 19 MARTIE

Uriașul din Arhanghelsk ne face să trăim aevea poveștile copilăriei... VASILI ALEKSEEV ridică în cele trei stiluri 600 kg. În urmă cu 10 ani, o asemenea performanță ar fi fost de domeniul irealului, dar astăzi, doar etapă spre alte cifre... de greutate. Ceea ce s-a și întîmplat ulterior. Același Alekseev, la 27 decembrie: 622,500 kg.

...STADIONUL COLOMBES DIN PARIS, 18 APRILIE

15 rugbyști francezi zburdă ca niște „cocoși" timp de 80 de minute, sancționați cu severitate calmul imperturbabil al mîndrului Albion. Franța surclasează Anglia la un scor rar întîlnit în palmaresul direct al celor două echipe (35—13).

...VAL GARDENA, 14 FEBRUARIE

O puștoaică de 16 ani din Canada, vede timp de mai multe săptămîni tot ce are schiul mondial mai bun și apoi cîștigă de o manieră impresionantă titlul suprem al slalomului uriaș. Ceea ce nu înseamnă că oricine ar face ca mieuța BETSY CLIFFORD ar și ajunge campioană a lumii!

...BUCUREȘTI, 25 APRILIE

De 25 de ani jucătorii de polo ai României visează o victorie în fața iugoslaviei, singura echipă din lume pe care Zahan și coechipierii săi nu au putut s-o învingă vreodată. A trebuit ca Jankovici, Sandici, Stipanici și ceilalți faimoși jucători iugoslavi să vină la București, pentru ca românii să cîștige (în fine) cu 6—5 și să spulbere un adevărat mit.

...BANGALORE, 5 MAI

Agențiile de presă anunță o altă senzație în lumea tenisului: INDIA elimină AUSTRALIA (țară care a cucerit de 22 ori celebra Salatieră) în primul tur al Cupei Davis! Debut tumultuos al unei adevărate ediții K. O.

...LJUBLJANA, 16 MAI

Campionatul mondial al baschetului pentru prima oară pe o scenă europeană. Chiar în ziua inaugurală a turneului final, BRAZILIA obține decizia (66—64) în fața deținătorilor titlului, baschetbaliștii sovietici. Cinci zile mai tîrziu, SQUADRA AZZURRA stopează — la un scor iden-

Adrian VASILIU

(Continuare în pag. a 6-a)

ALEKSEEV NU SE OPREȘTE...

● Un sportiv multilateral — care a făcut atletism, a jucat volei și baschet

● Un record mondial, corectat de 4 ori în zece luni — ajungînd de la 607,5 kg în martie, la 622,5 kg în decembrie.

Vasili Alekseev... Numele celui mai puternic om din lume este cunoscut pretutindeni. Iar rezultatele sale din acest an sînt de-a dreptul fantastice. Alekseev întruchipează tipul halterofilului ideal, multilateral dezvoltat, care în afară de forța sa fizică este beneficiarul sporturilor pe care le-a practicat în trecutul nu prea îndepărtat: atletism, volei, baschet.

Seria marilor recorduri ale lui Vasili Alekseev la categoria supergrea a început în primăvară la Minsk și s-a încheiat recent, cu brio, la Dnepropetrovsk. În martie a ridicat pentru prima oară în istoria acestui sport 600 kg, record pe care de atunci l-a corectat de 4 ori: 607,5 kg — 612,5 kg — 620 kg — 622,5 kg!

Unde și cînd se va încheia seria acestor performanțe nemaiîntîlnite? Nici Alekseev nu poate ști, probabil. Un lucru este însă cert. Ultimul record al „uriașului din Arhangelsk" nu va trăi prea mult, pentru că Alekseev vizează, cum a declarat, să ridice 640 de kilograme! Ceea ce — așa cum a dovedit-o — nu mai pare de loc imposibil.

FOTBALIȘTII DE LA PETROLUL DESCHID SERIA PARTIDELOR INTERNAȚIONALE 1971

...La revedere '70. Anul Nou bate la ușă. Mai sînt cîteva ore și ne vom lua rămas bun de la anul „Mundialului" din Mexic, unde, printre cele 16 finaliste, s-a aflat și reprezentativa României.

Pentru aproape trei luni, fotbalul se află în vacanță. Și totuși, iarna nu va însemna o hibernare totală a sportului cu balonul rotund. **Chiar din prima zi a lui '71 vom avea de consemnat un rezultat internațional.** Cinstea de a deschide seria partidelor internaționale 1971 ale fotbaliștilor români revine jucătorilor de la Petrolul Ploiești.

Aflați în turneu în Grecia, **petroliștii vor juca la 1 IANUARIE în orașul Lamia, cu selecționata locală.** Peste cinci zile, Petrolul va întîlni la Patras echipa cu același nume. Apoi, ploieștenii vor intra și ei în vacanță.

GROZEA

Dar, în luna ianuarie vom consemna și alte două evenimente demne de evidențiat. **Este vorba de turneele peste ocean ale echipelor bucureștene Dinamo și Rapid.**

LA 12 IANUARIE, Dinamo pleacă în turneu în America de Sud, urmînd să susțină jocuri în PERU, ECUADOR și BRAZILIA. Fotboliștii din Șoseaua Ștefan cel Mare vor reveni în țară la jumătatea lunii februarie.

LA 19 IANUARIE e rîndul Rapidului să pornească la drum. O călătorie lungă, la capătul căreia giuleștenii vor poposi în patria campionilor mondiali. ÎN BRAZILIA, Rapidul va efectua un turneu de aproape o lună, confruntîndu-se cu formații prestigioase. **(Al. C.)**

CARNET DE VACANȚĂ

Raksi-jucătorul și-a luat carnetul de antrenor

Pe Raksi l-am întîlnit intempestiv luni la prînz pe culoarele Federației de fotbal.

— Am venit să-mi ridic carnetul de antrenor — ne-a spus exinternaționalul. **E o surpriză, nu?**

— Semn că 32 de ani ai tăi...

— Nici un semn! Ca jucător, mai am cîteva lucruri de spus. Simt eu. Dar va veni și vremea cînd, volens-nolens, voi părăsi centrul terenului. Și atunci...

— Și cum această vreme nu-i prea departe, Gabi...

— Nu fii rău! Nu din acest motiv am dat examen de antrenor. Nu mă sperie gîndul că va trebui să trec pe tușă, pe mica „bancă a Infernului", de unde să conduc 11 oameni.

— Poate te gîndești să-ți iei cît de curînd noul rol în serios?

— Sper ca în primăvară să iau o echipă de copii și s-o antrenez în paralel cu activitatea mea de jucător. În primăvară, atunci cînd Progresul va scăpa de grijile retrogradării.

— Crezi că scapă?

— Cred! La Băile Herculane, am discutat toți între noi, am făcut calcule și am ajuns la concluzia că se poate. Greu, foarte greu va fi, dar cred în lupta aspră care ne așteaptă în retur. Progresul are destui tineri, și turul a însemnat pentru toți o experiență, fiecare a învățat cîte ceva.

— Iar după ce Progresul va evita, să zicem, retrogradarea, te vei dedica muncii de antrenor?

— Nu, cine a spus așa ceva? Voi fi și jucător și antrenor. Jucător pentru că încă nu pot fi un antrenor... capabil, antrenor pentru că încă nu sînt un jucător incapabil. (M. J.)

Tragerea Revelionului LOTO

2 ZILE PINĂ LA ÎNCHIDEREA VÎNZĂRII BILETELOR

Numai pînă joi 31 decembrie 1970, vă mai puteți procura bilete la tragerea specială LOTO a Revelionului din 1 ianuarie 1971.

Lista de premii oferită la această tragere este următoarea: autoturisme DACIA 1300 și FIAT 850 în număr NELIMITAT, autoturisme MOSKVICI 408 cu caroserie 412 sau DACIA 1100 plus 2 700 lei sau SKODA S. 100, plus 4 610 lei, la alegerea participanților.

În continuare puteți cîștiga în număr NELIMITAT excursii în R.D. Germană pe itinerarul BERLIN — LEIPZIG — DRESDA (cca. 10 zile), precum și excursii în ITALIA cu avionul (cca. — 8 zile).

Se mai atribuie premii în bani de valoare variabilă și premii fixe în numerar.

Se efectuează 5 extrageri, în 3 faze. În total se extrag 36 de numere pe 25 categorii de premii.

Și acum o noutate: la extragerile I și a II-a obișnuite, biletele cu variante de 15 lei au dreptul să obțină autoturisme în cadrul valorii unitare a premiilor.

Nu lipsiți de la această tradițională tragere. Cumpărați bilete pentru tragerea specială LOTO a Revelionului din 1 ianuarie 1971.

● Tragerea concursului Pronoexpres de astăzi se va face direct din studioul de Televiziune cu începere de la ora 19.10.

Numărul următor al ziarului nostru va apărea duminică 3 ianuarie 1971, la orele obișnuite.

CARE ESTE OARE CEA MAI MARE SURPRIZĂ?

(Urmare din pag. a 5-a)

tic — mersul stelelor de culoare de peste Ocean consemnînd primul succes al ITALIEI asupra reprezentativei S.U.A. Au fost două rezultate care au contribuit în mod indirect la succesul final (de asemenea, în premieră) al „5"-lui iugoslav.

...MARIBOR, 15 IUNIE

Același ILIE NĂSTASE pierde cu 3—0 în fața lui NICOLA SPEAR, un jucător pe care românul l-ar putea — poate — învinge de 10 ori, în tot atîtea partide și davis-cup-manii noștri părăsesc întrecerea în anul în care toți specialiștii pronosticau o reeditare a finalei din 1969 de la Philadelphia.

...LOS ANGELES, 20—24 AUGUST

În bătrîna piscină olimpică care a găzduit în 1932 întrecerile J.O... în numai 90 de ore, tritonii Americii au spulberat 14 recorduri mondiale, prilej cu care au fost învinse alte două limite de vis: MARK SPITZ 51,9 pe 100 m liber și JOHN KINSELLA 15:57,1 pe 1500 m liber.

...ST. CATHARINES, 6 SEPTEMBRIE

Concurînd pe o ambarcațiune cu totul necunoscută, trei bravi sportivi ai României, ȘTEFAN TUDOR, PETRE GEAPURA și GHEORGHE GHEORGHIU — ridică steagul tricolor pe cel mai înalt catarg.

...ARAD, 3 OCTOMBRIE

„Bătrîna doamnă" îmbracă mantia celebrității, intrînd în istoria soccerului continental. U.T.A. elimină pe Feijenoord, chiar în primul tur al „Cupei campionilor europeni!"

...SOFIA, 2 OCTOMBRIE

Punct în final în cel de al 7-lea campionat mondial de volei. Pe rînd, supersextetul nipon, nu mai puțin redutabila formație a U.R.S.S. sau cea a Bulgariei, susținută de o galerie fanatică, nu au putut găsi nici cea mai mică fisură într-un mecanism de o precizie matematică. Și astfel, noua deținătoare a titlului suprem este echipa R.D. Germane.

...CHANGA, 15 NOIEMBRIE

Cîteva zeci de mii de spectatori asistă entuziasmați la „saltul cosmic" al compatriotului lor NI CHIH-CHIN. Temerarul atlet chinez a ridicat ștacheta cu 1 cm peste recordul mondial — oficial — (2,28 m) deținut de Valeri Brumel, reușind astfel o surprinzătoare performanță într-un moment de... acalmie a candidaților la recordul lumii.

★

Surprize, surprize, surprize. Dar care este oare, cea mai mare dintre ele?...

O LECTURĂ PLĂCUTĂ ȘI INSTRUCTIVĂ DE ANUL NOU

ALMANAHUL **sportul '71**

UN CADOU UTIL,

O LUCRARE CARE NU TREBUIE SĂ LIPSEASCĂ DIN BIBLIOTECA NICI UNUI IUBITOR AL SPORTULUI

ALMANAHUL **sportul '71**

DE VÎNZARE LA CENTRELE DE DIFUZARE A PRESEI ȘI LA LIBRĂRII

sportul în lume

BALCANIADA DE BASCHET FEMININ, DE LA VARNA

COMPORTĂRI INEGALE ALE JUCĂTOARELOR NOASTRE

● Partida Bulgaria-Iugoslavia decisivă pentru atribuirea celui de al 8-lea titlu ● Programul viitoarelor întreceri balcanice

VARNA, 29 (prin telefon de la trimisul nostru)

Care este valoarea reală a reprezentativei feminine de baschet? Cea arătată duminică seara, cînd a fost la un pas de a învinge redutabila formație a Bulgariei, sau cea manifestată 24 de ore mai tîrziu, cînd a fost înfrîntă la un scor sever de selecționata iugoslavă?

A răspunde la această întrebare înseamnă a găsi de fapt cheia revenirii baschetului nostru feminin la nivelul care îi adusese cu puțini ani în urmă aprecierile specialiștilor de pretutindeni și locul IV în Europa, ceea ce implică o discuție mai amplă și mai profundă. Deocamdată, **să ne referim la meciul cu Iugoslavia, început promițător de baschetbalistele noastre.** Conduse cu 10—5 (min. 6), ele au refăcut diferența și au preluat inițiativa: 13—10 și 15—12. Acțiunile se succedau rapid de la un coș la altul, aruncările de la semidistanță își găseau ținta de cele mai multe ori, iar apărarea ținea piept cu succes unor reale valori **(Veger, Meglaj, Zorici, Kalenici).** Au venit însă minutele 8, 9 și 10 în care **Diaconescu și Ciocan (excelentă în rest) au ratat ocazii clare și au pierdut mingea copilărește la panoul advers. Din acel moment a urmat căderea morală a echipei.** În zadar au schimbat mereu antrenorii sistemul defensiv, în zadar aceeași **Gabriela Ciocan înscria coș după coș și obliga adversarele să comită greșeli personale: lipsa unui puternic suport se făcea tot mai mult resimțită. În acest timp, baschetbalistele iugoslave nu s-au lăsat prea mult timp invitate la atac; ele au început o serie reușită de aruncări de la semidistanță, pătrunderi decise, care le-au permis să se desprindă în cîștigătoare.**

Formația română a pierdut la 16 puncte diferență, datorită **lipsei de încredere manifestată de componentele ei.** Așa se explică de ce nu s-a încercat coșul de la semidistanță (timid și cu succes a aruncat **Taflan,** rareori și fără rezultat a imitat-o **Gugiu,** total lipsită de inițiativă în această privință **Racoviță),** de ce după un atac ratat se repliau în apărare doar cîte 3 jucătoare, facilitînd astfel contraatacurile adverse. Moralul șubred (în afara carențelor de ordin fizic) a determinat acest eșec, lamentabil prin proporția scorului, fapt care ridică următoarea întrebare: **baschetbalistele române au venit la Balcaniadă pentru un singur meci sau pentru un turneu?**

★

În cea de a doua etapă a turneului, Bulgaria a învins Bulgaria tineret cu 90—49 (48—24). Înaintea ultimelor meciuri clasamentul arată astfel: 1. IUGOSLAVIA 2 p, 2. BULGARIA 2 p, 3. ROMÂNIA 0 p. Meciul dintre Iugoslavia și Bulgaria va fi decisiv pentru atribuirea celui de al 8-lea titlu balcanic.

În cele două partide susținute pînă în prezent, echipa României a realizat procentaje de 34,8% la aruncări din acțiune (132—46) și 77,5% la aruncări libere (40—31). GABRIELA CIOCAN ocupă locul doi (cu 40 p) în clasamentul coșgeterelor după Zorici (47 p) și locul I în clasamentul jucătoarelor cu cea mai bună precizie în aruncările libere (88,9%).

★

Cu prilejul Conferinței balcanice a federațiilor de baschet a fost stabilit programul viitoarelor întreceri ale J.B.: SENIORI: 18—24 august la Vidin sau Blagoevgrad; SENIOARE: 19—21 decembrie la Sarajevo sau Pola; JUNIORI: 4—8 august la Izmir sau Burta; JUNIOARE: 21—23 iulie la Sibiu sau Satu Mare.

D. STANCULESCU

CINE VA JUCA CU SPASSKI?

Șansele candidaților la campionatul mondial de șah

După cum am anunțat într-unul din numerele noastre trecute, în primele meciuri ale candidaților la campionatul mondial de șah se vor întîlni perechile Petrosian (U.R.S.S.) — Hübner (R.F.G.), Korcinoi — Gheller (ambii U.R.S.S.), Fischer (S.U.A.) — Taimanov (U.R.S.S.) și Larsen (Danemarca) — Uhlmann (R.D.G.). În sferturile de finală se vor întîlni învingătorii meciurilor 1 și 2, respectiv 3 și 4.

Comentatorii fac tot felul de pronosticuri în jurul acestor întîlniri, care vor avea loc în luna mai a anului viitor. Prima șansă, după cum era de așteptat, este acordată lui Fischer, care în mod normal trebuie să cîștige fără prea multă bătaie de cap meciul de 10 partide cu Taimanov. Să sperăm că marele maestru american nu va insista asupra cererii sale ca meciurile să se dispute pînă la 6 partide cîștigate și astfel vom putea asista la o luptă pentru campionatul mondial, cu participarea tuturor candidaților cu șanse.

În caz de victorie asupra lui Taimanov, Fischer va întîlni, probabil, pe Larsen, care are prima șansă în meciul cu Uhlmann. Un meci care poate fi deosebit de interesant, avînd în vedere personalitatea și ambițiile celor doi protagoniști.

Pe cealaltă „linie", Petrosian, care are prima șansă în meciul cu tînărul Hübner, va întîlni în sferturile de finală pe învingătorul meciului Korcinoi — Gheller, care constituie, fără îndoială, cea mai dificilă confruntare a primei etape. Întrebat fiind de către corespondentul ziarului de șah „64" dacă este mulțumit cu rezultatul tragerii la sorți, Korcinoi a răspuns sincer: „Nu prea... Singurul lucru care mă consolează este gîndul că și eu, probabil, nu sînt un partener comod pentru Gheller. Dar, încă veni vorba, de unde să iei astăzi un partener comod?"

S. SAMARIAN

„Europenele" juniorilor la hochei (grupa A)

PRAGA 29 (Agerpres) — La Prețov (Cehoslovacia) s-au desfășurat întrecerile campionatului european de hochei pe gheață (grupa A) rezervat echipelor de juniori. Selecționata Suediei a întrecut cu scorul de 9—1 (4—0, 2—1, 3—0) reprezentativa R. F. a Germaniei. Într-un alt joc, echipa Finlandei a dispus cu 9—2 (2—2, 3—0, 4—0) de formația Norvegiei. Alte rezultate: Cehoslovacia — Norvegia 19—3 (7—1, 1—0, 8—2); U.R.S.S. — R. F. a Germaniei 12—0 (7—0, 3—0, 2—0).

TINERII VITEZIȘTI DE LA METALURGICA SIBIU SE IMPUN

Întrecerile tinerilor patinatori participanți la „Cupa 30 Decembrie" au scos în evidență progresul înregistrat de viteziștii aparținînd Asociației sportive Metalurgica Sibiu (prof. **Petre Tivadaru)** și clubului Dinamo Brașov (antrenor — **Ernest Urlich).** Mai numeroși și cu un plus de pregătire tehnică și fizică, alergătorii din Sibiu, au învins în majoritatea probelor. Iată cîștigătorii clasamentelor generale:

Juniori II: Sanda Frum (Metalurgica Sibiu 180,345 p; Zoltan Șandor (Dinamo Brașov) 158.016 p; **copii I** — Eva Sigheti (Școala sportivă M. Ciuc) 125.200 p; Adrian Vîrbănescu (Metalurgica Sibiu) 105.500 p; **copii II** — Carmen Dragoman (Metalurgica Sibiu); Ioan Opincaru (Metalurgica Sibiu) și Marian Mihail (Dinamo Brașov) 49.300 p. CLASAMENTUL PE ECHIPE: 1. Metalurgica Sibiu 200 p. 2 Dinamo Brașov 120 p. 3. C.S.M. Cluj 100 p. 4. Mureșul Tg. Mureș 62 p. 5. Agronomia Cluj 60 p.

Unde mergem

SÎMBĂTĂ, 2 IANUARIE

HOCHEI. Campionatul european de juniori, grupa B. Ora 16: România — Danemarca; ora 18,30 Polonia — Ungaria.

SCHI. Predeal — Clăbucetul Taurului: concurs de deschidere (probe alpine). Ora 18: slalom paralel; ora 19,15: demonstrația sportivilor și vînătorilor de munte.

DUMINICA 3 IANUARIE

HOCHEI. Campionatul european de juniori, grupa B. Ora 15: Ungaria — Bulgaria, ora 17.30: România — Polonia.

SCHI. Poiana Brașov — concurs de deschidere (probe nordice), ora 10; start în cursele de fond și patrule militare; ora 12: concurs de sărituri

TELEX • TELEX

Ancheta organizată de agenția P.A.P. din Varșovia a desemnat pe cei mai buni sportivi europeni ai anului 1970: Eddy Merckx (ciclism) 178 p din 220 posibile, V. Alekseev (haltere) 164 p, C. Papanikolau (atletism) 150 p, G. Larsson (inot) 123 p și J. Rindt (automobilism) 93 p etc.

■

La Copenhaga, într-un meci de volei feminin, echipa Israelului a întrecut pe cea a Danemarcei cu 3—0 (15, 2, 11).

■

În cea de-a doua semifinală a competiției feminine de tenis pentru „Cupa Federației internaționale", echipa Australiei a întrecut cu 3—0 formația Franței. Performera întrecerii a fost tînăra tenismană australiană Evonne Goolagong învingătoare cu 6—3, 3—6, 6—0 în fața cunoscutei campioane Francoise Durr. În celelalte două partide s-au înregistrat următoarele rezultate: Margaret Court-Gail Chanfreau 6—1, 6—1; Court, Goolagong — Durr, Chanfreau 6—2, 6—3. În finala competiției, echipa Australiei va întîlni formația Angliei.

■

La Bamako (Mali) s-a disputat returul meciului dintre selecționatele Mali și Niger, contînd pentru „Cupa Africii" la fotbal. Gazdele au obținut victoria cu scorul de 3—1 (2—1). Învingători și în primul joc (scor 1—0), fotbaliștii din Mali s-au calificat pentru turul următor al competiției.

■

În ziua a doua a turneului internațional masculin de handbal de la Utrecht (Olanda), s-au întîlnit echipele Finlandei și Austriei. La capătul unui joc echilibrat, handbaliștii finlandezi au terminat învingători cu scorul de 14—13 (8—7).

■

Finala turneului internațional masculin de baschet de la Bremerhaven (R. F. a Germaniei) se va disputa între echipele Austriei și Olandei. În semifinalele competiției, Austria a învins cu 67—59 o selecționată locală, iar Olanda a întrecut cu 89—72 formația Elveției.

■

Campionatul unional de șah s-a încheiat la Riga cu victoria marelui maestru Viktor Korcinoi, care a totalizat 16 p din 21 posibile. Pe locurile următoare s-au clasat în ordine: Tukmakov 14½ p, Stein 14 p, Balașov 12½ p etc.

■

În cadrul „Cupei Alpilor" la hochei pe gheață, echipa iugoslavă H. C. Jesenice a întîlnit pe teren propriu formația vest-germană Augsburg. La capătul unui meci echilibrat, scorul a fost egal: 2—2 (1—0, 0—0, 1—2).

■

Într-un meci restanță din cadrul etapei a 11-a a campionatului italian de fotbal, formațiile Milan și Torino au terminat la egalitate: 1—1. În urma acestui rezultat, echipa Milan a trecut pe primul loc în clasament cu 17 p.

■

Continuîndu-și turneul în Danemarca, selecționata masculină de handbal a Israelului a jucat la Copenhaga cu formația Bornholm. Oaspeții au obținut victoria cu scorul de 21—15 (11—7).

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

Patrick Russel trece în iureș prin porțile de slalom... În concursurile din ianuarie, tînărul schior francez va ataca decis poziția de lider a compatriotului său Henri Duvillard, în „Cupa Mondială" la schi

Pe meridianele sportive, acest Revelion nu aduce numai bucurii și destindere, ci și dîrză luptă cu acele cronometrului, ruleta de măsurat și tabelele de punctaj. Sezonul '71 își ia un start vijelios, în nenumărate competiții internaționale de anvergură.

Firește, prim-planurile aparțin gheții și zăpezii, care solicită pe așii vitezelor în lunecuș, la marile întreceri de schi și patinaj, fără a uita pe cele ale hocheiului pe gheață. Schiorii au o suită întreagă de importante concursuri și vom începe, aci, prin a enumera pe cele mai spectaculoase, aparținînd campionilor zborului de la trambulină.

Chiar în prima zi a anului nou, de pe uriașa pilnie a trambulinei de zăpadă de la Garmisch Partenkirchen vor decola spre înalt cei mai buni săritori, în *tradiționala competiție a „celor 4 trambuline"*. Startul urmează să fie luat cu două zile mai înainte, la *Oberstdorf*, iar întrecerea începută în R.F. a Germaniei continuă pe cele două trambuline uriașe din Austria, la *Innsbruck* și *Bischofshofen*.

Dezlipindu-se mai rar — și nedorit... — de pîrtia albă, dar cotind în trombă printre porți, slalomiștii și coboritorii se vor întrece într-o suită non-stop de concursuri, cele pentru *„Cupa Mondială — Trofeul Evian* fiind în centrul atenției. Canadianca *Betsy Clifford* și francezul *Henri Duvillard*, out-sideri periculoși, vor trebui să-și apere pozițiile de lideri în fața unui eșalon de mari vedete, care vizează cele două globuri de cristal, răsplătind la finele sezonului, pe supercampionii pîrtiilor.

START IN '71

Starturi la *Maribor, Berchtesgaden, Madonna din Campiglio, Obersthofen, Grindelwald, Wengen, Adelboden, Montafon, Kitzbühel, St. Gervais, Megève.*

În fine, mai sînt de citat *campionatele europene alpine pentru juniori*, programate la *Jahorina* (Iugoslavia) între 28 și 30 ianuarie.

Pîrtiile de bob vor fi și ele asaltate de specialiștii vitezelor insolite, în două mari competiții: europenele de la *Königssee* (9—10.I) și mondialele de la *Cervinia* (23—31.I). *Întreceri așteptate și de iubitorii sportului de iarnă din țara noastră, cu justificate speranțe, dată fiind clasa recunoscută a boberilor români.*

Viteziștii gheții au luna campionatelor europene: *cele pentru bărbați la Deventer* (23—24 I), iar *cele pentru femei la Leningrad* (30-31 I). Dar și alte reuniuni internaționale de prestigiu sînt rezervate patinatorilor de viteză, în primul rînd tradiționala suită de concursuri ale „celor patru piste": *Inzell — Innsbruck — Cortina D'Ampezzo — Madonna di Campiglio.*

Hocheiul pe gheață programează ultimele întîlniri din grupele campionatului european pentru juniori, la *Presov* și la BUCUREȘTI, ca apoi seniorii să-și recapete locul „în vedetă" cu o suită de meciuri amicale, care pregătesc confruntările oficiale din C.M. de mai tîrziu. *Sînt așteptați canadienii*, neparticipanți la mondiale, dar care doresc să susțină în Europa o serie de întîlniri demonstrative, prezentînd echipe „mixte", cu amatori și profesioniști.

Dar nu numai terenurile înghetate vor primi oaspeți în această primă lună a anului sportiv.

Campionatele de fotbal continuă în țările cu climă mai blîndă și avem chiar un meci inter-țări (C.E., gr. 3), la *Atena*, opunînd reprezentativele *Greciei* și *Angliei*. O serie de echipe europene, naționale și de club, călătoresc spre America de Sud, făcîndu-și o vacanță activă.

Tenismanii se arată foarte activi, pe teren acoperit ca și pe gazonul orașelor australiene. Majoritatea așilor racheteî vor fi reuniți la 22 ianuarie la *Sydney*, pentru *campionatele „open" ale Australiei*. Absențele sînt motivate, desigur, de alte turnee importante, cum sînt circuitul american „indoor" sau cel indian.

Mai sînt în program obișnuitele *competiții de sală, cuprinzînd întîlniri pentru cupele europene la baschet, volei și handbal*, ca și reuniuni *cicliste* sub cupola velodromurilor acoperite. Două importante competiții automobilistice, la temperaturi diferite: *Raliul Monte Carlo*, pe șoselele europene bîntuite de intemperii (23—30 I) și cele „24 ore" de la *Daytona* (S.U.A.) sub soarele strălucitor al Floridei (30—31 I).

Și am subliniat doar datele mai importante din calendarul sportiv al lui ianuarie...

Vlad UDRIȘTE

ORGANIZATORII NE VORBESC DESPRE JOCURILE OLIMPICE DIN 1972

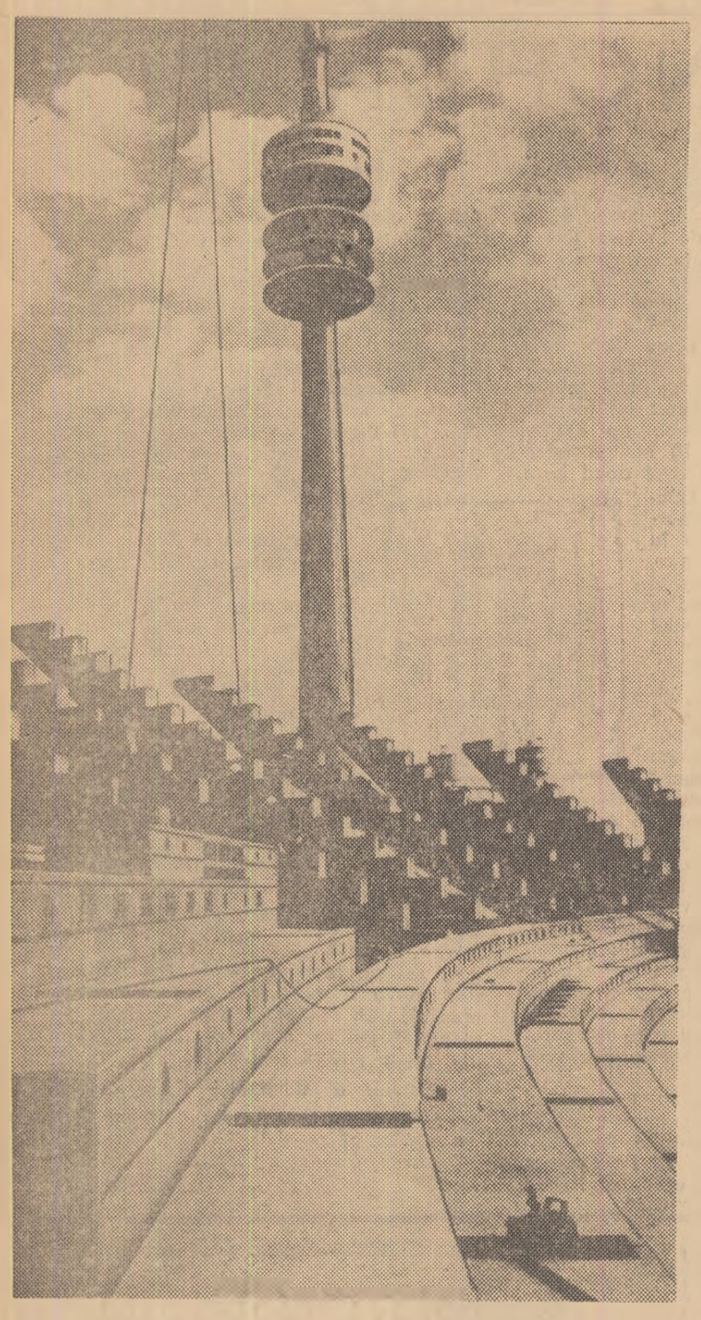

WILLI DAUME, preşedinte:

„O SĂRBĂTOARE A LUMII SPORTIVE FĂRĂ EXCEPŢII"

● DE CE TOCMAI MÜNCHEN? ● CONSTRUCTII ÎN DIMENSIUNI UMANE ● SPORTIVII ROMÂNI — OASPEŢI DE VAZĂ ÎN SATUL OLIMPIC

În fruntea celor 41 de membri care formează Comitetul de organizare a celei de-a 20-a Olimpiade de la München din 1972, se află, ca preşedinte Willi Daume, preşedintele Comitetului olimpic al R.F.G. Cumulul acesta de funcţiuni — dar mai ales enormele griji pe care i le provoacă viitoarele jocuri — l-au obligat să renunţe la titlul de preşedinte al Uniunii sportivilor din R.F.G.

Răspunderile postului care incumbă conducerea unei uriaşe întreprinderi şi girarea unei investiţii de peste un miliard de mărci, fac viaţa preşedintelui nu tocmai comodă. Voiajurile în jurul lumii, obligaţiile protocolare, răsfăţurile şi criticile presei par să echilibreze situaţia. Rămîn însă apăsătoarele răspunderi.

În apartamentul său, aflat la etajul 20 al hotelului Arabella din München, am încercat (inutil) să-l sustragem pe domnul Willi Daume preocupărilor sale grave, amintindu-i că a fost el însuşi concurent olimpic, membru în echipa de baschet a ţării sale. Convorbirea revenea mereu, ca o obsesie. La perspectiva jocurilor de care ne mai despart doar 600 de zile. Ne-am supus situaţiei, propunînd prima întrebare a interviului solicitat:

Ediţiile anterioare ale Jocurilor Olimpice au purtat epitete: JOCURI CORDIALE la Helsinki, CONCRETE — la Melbourne, SPLENDIDE — la Roma, EXOTICE — la Tokio, MULTICOLORE — la Mexico. Dv. aveţi ambiţia — potrivit buletinelor de informaţii — să realizaţi la München JOCURI VESELE, JOCURILE DISTANŢELOR SCURTE.

— *Sloganurile noastre,* ne răspunde amabil Willi Daume, *sînt creaţii ale unor agenţi de publicitate versaţi. La urma urmei, numai participanţii la jocuri, sportivii, trebuie să fie amatori. Organizatorilor li se cere, dimpotrivă, să fie profesionişti, şi încă dintre cei mai buni. Aşadar, sloganurile noastre au BLICKFANG, dar ele conţin şi gîndurile intime cu care am pornit la drum, obiectivele pe care le-am ţintit de la început.*

— Cum s-a ajuns la alegerea Münchenului?

— *Orice scriitor bavarez ar putea să vă răspundă într-o mie, în zece mii de cuvinte. Eu am să încerc să rezum. Fireşte că într-o ţară cu multe oraşe importante care se cred toate placa turnantă a ţării, alegerea nu a fost uşoară şi nici lipsită de critici. Majoritatea oraşelor vestgermane sînt înghesuite pe spaţii supraîncărcate şi se consacră de mult cîte unui domeniu. Nimănui, de exemplu, nu i-ar fi trecut prin minte să propună Düsseldorf, ştiind că oraşul întreg e axat pe organizarea expoziţiilor internaţionale şi a tîrgurilor de mostre. Atunci de ce tocmai München? Pentru că a avut un primar energic şi sportiv, dar mai ales pentru că a prezentat avantajul acelui teren viran din imediata vecinătate a perimetrului urban care este astăzi cunoscut în lumea întreagă sub numele de Oberwiesenfeld. Existenţa acestui teren de instrucţie al grenadierilor bavarezi şi mai apoi aeroport dezafectat ne-a permis să concepem o cetate olimpică în arie concentrată.*

— Nu vă temeţi că tocmai această concentrare va stîrni acuzaţia de gigantism, care importunează atît de des societatea modernă şi ameninţă lumea olimpică?

— *Ne-am confecţionat paratrăznete şi pentru asemenea reproşuri. Nimic nu va fi supradimensional la Oberwiesenfeld. Nici în ansamblul arhitectonic, nici în atmosferă, nici în program. După cum ştiţi, stadionul olimpic — deşi ultimul în dată în istoria olimpiadelor — nu va fi uriaş, nici cel mai mare, mulţumindu-se cu o capacitate de 80 000 de spectatori. Este evident că într-un stadion cu 300 000 de locuri, cursa de 100 de metri nu ar mai fi pentru spectatori decît o întrecere între furnici. Noi considerăm că tot ceea ce nu concordă cu dimensiunile naturii — în definitiv, dimensiunile umane — este contrar concepţiilor olimpice. Cu tot respectul pe care-l purtăm experienţelor edilitare de la Roma, Tokio sau Mexico, trebuie să declar că modelul admirat de noi va rămîne Helsinki. Încercăm, în perspectiva unei epoci noi, avansate, să reluăm lecţia de simplitate de atunci, din 1952.*

— Mulţi comentatori sînt mai curînd tentaţi să facă, de astă dată, apropierea cu jocurile de la Berlin din 1936.

— *Ştiu că unii evocă vorbele filozofului spaniol Ortega y Gasset, potrivit căruia „trecutul are sex-appeal". Noi însă nu putem uita culisele macabre ale acelor jocuri. Detestăm falsul patetism, falsa solemnitate. Faţă de masivitatea de beton a construcţiilor de atunci, de statuile colosale, menite să devină o demonstraţie de forţă, oricine va putea constata la München un tablou diametral opus, compus din linii de supleţe şi delicateţă.*

— Căutarea naturaleţii în dimensiuni nu limitează fireşte costurile. Şi atunci — se întreabă mulţi, cu gîndul la randament — ce rămîne după jocuri?

— *Numai naivii mai pot crede în inutilitatea construcţiilor olimpice. Despre instalaţiile sportive cu care se îmbogăţeşte oraşul nu mai vorbesc. Rămîn însă clădirile care compun satul olimpic. Ei bine, majoritatea vor deveni locuinţe, de excelentă calitate şi trebuie să vă mărturisesc că unii colegi de-ai dv., ziarişti, au şi arvunit apartamente! Realizarea post-olimpică cea mai importantă va fi însă crearea, aci, a unei moderne Academii sportive.*

— Printre elementele de simplitate aţi evocat mai înainte şi programul.

— *În acest domeniu nu vom face, fireşte, nici un fel de reducere. Voiam doar să spun că, la Jocurile Olimpice din 1972, nu vor fi pur şi simplu 21 de campionate mondiale reunite sub acelaşi acoperiş, ci mult mai mult. Va fi o sărbătoare a lumii sportive. Fără excepţie. Ştiu că unii manifestă îngrijorare în privinţa relaţiilor noastre cu sportivii din Republica Democrată Germană. Pot să vă declar că, la München, ei vor fi, fără îndoială, printre cei mai populari atleţi olimpici. Noi dorim ca în timpul jocurilor, spectatorii să formeze un fel de comunitate olimpică şi nu să rămînă o masă indiferentă.*

— Printre participanţii olimpici se vor afla, desigur, şi sportivi români. Doriţi să le adresaţi cîteva cuvinte?

— *Păstrez cele mai bune amintiri din vizita mea de acum 3 ani în România. Am putut aprecia valoarea cîtorva sportivi români în mari competiţii. Sînt sigur că primarul satului olimpic, domnul Walther Tröger, îi va primi ca pe nişte oaspeţi de vază. Mie nu-mi rămîne decît să le urez succes în întreceri.*

Victor BANCIULESCU

TOMOO SATO, secretar general:

PRIMA IARNĂ OLIMPICĂ ÎN ASIA

● ION PANŢURU AŞTEPTAT LA SAPPORO ● O PROBLEMĂ: ABUNDENŢA ZĂPEZII ● SOARTA SCHIULUI ALPIN TREBUIE DECISĂ ÎNAINTE DE JOCURI

La cererea redacţiei noastre, corespondentul Agerpres la Tokio, Florian Tuiu, a solicitat un interviu în exclusivitate d-lui Tomoo Sato, secretar general al Comitetului de organizare a celei de a XI-a Olimpiade de iarnă de la Sapporo, din 1972.

ÎNTREBARE: După Jocurile Olimpice de la Tokio din 1964 a urmat anul acesta expoziţia mondială de la Osaka, iar acum aţi invitat lumea sportivă să participe la Olimpiada albă de la Sapporo din 1972. Am dori, în numele iubitorilor sportului din România, să cunoaştem ce probleme specifice a întîmpinat şi a rezolvat Comitetul de organizare cu prilejul pregătirilor pentru Olimpiada de la Sapporo?

RĂSPUNS: **Jocurile Olimpice de la Sapporo urmează să se ţină în mare măsură prin cooperarea diferitelor organizaţii şi instituţii şi datorită sprijinului acordat de iubitorii sporturilor de iarnă. Pentru a se obţine această cooperare şi a ne asigura de sprijinul general al cetăţenilor, a trebuit să facem eforturi deosebite. De pildă, ca să construim edificiile olimpice, marile construcţii şi amenajările respective, cum ar fi trambulina de sărituri pe schiuri de la Okurayama, patinoarul acoperit şi cel descoperit de la Makomanai, a trebuit să solicităm sprijinul guvernului central, fără de care nu puteam încheia lucrările. Dar în afara realizării acestor construcţii necesare, am întîmpinat altă dificultate. A trebuit să punem la punct un sistem eficace prin care să înlăturăm zăpada de pe piste şi de pe străzi.**

— Să înlăturaţi zăpada de pe piste şi de pe străzi? De ce? Nu aveţi nevoie de zăpadă pentru desfăşurarea jocurilor?

— **La noi, la Sapporo, iernile sînt foarte grele, ninge mult şi în general căile de acces obişnuite sînt troienite. Pentru a înlătura nămeţii de pe piste şi de pe căile de acces, chiar şi de pe străzile spre şi dinspre satul olimpic, a fost necesară construirea de drumuri speciale de acces. Pentru aceasta am cerut sprijinul primăriei Sapporo, al guvernului local din prefectura Hokkaido, precum şi al altor organizaţii. Vă mărturisesc că am acordat întreaga atenţie construirii acestor drumuri, întrucît ştim, din experienţa trecutului, că este foarte dificil să înlături zăpada.**

— Mai există şi alte probleme specifice întîlnite în activitatea de organizare?

— **Ne-a dat mult de lucru, de pildă, alegerea locurilor pentru suprafeţele de patinaj şi pentru trambulinele de sărituri cu schiurile. Am întocmit un proiect iniţial al satului olimpic şi al**

facilităţilor respective. Cînd am trecut la construirea lor, a trebuit să modificăm proiectul iniţial. Să luăm, de pildă, Okurayama. În programul iniţial stabilisem să construim cele două trambuline de sărituri, de 90 şi de 70 de metri, în acelaşi loc. După ce Comitetul de organizare a restudiat proiectele, a hotărît să despartă cele două piste, construind la Okurayama pe cea de 90 de metri şi la Miyanomori pe cea de 70 de metri.

— Ce ne puteţi spune despre cazarea sportivilor, a ziariştilor şi a oficialităţilor în timpul viitoarei Olimpiade şi la jocurile preolimpice?

— **Vor exista doua case ale presei în incinta satului olimpic. Una cu o mie de locuri, pentru ziariştii japonezi, şi alta cu 1400 de locuri, pentru ziariştii străini. Cei circa 2300 de sportivi, ciţi ne aşteptăm să vină la Olimpiadă, vor fi cazaţi toţi în satul olimpic. La hotelurile din oraşul Sapporo au rămas să locuiască numai oficialităţile Jocurilor Olimpice.**

— Ne puteţi spune ceva şi despre stadiul actual al pregătirilor?

— **Totul va fi gata în octombrie anul viitor. Pentru jocurile preolimpice din februarie vor fi amenajate 13 din cele 14 obiective prevăzute.**

— În continuare, am dori să cunoaştem aprecierile dv asupra ultimelor comunicări ale preşedintelui Comitetului Internaţional Olimpic privind schiul alpin.

— **Această problemă trebuie să fie reglementată, după părerea noastră, de preşedintele C.I.O. şi de preşedintele Federaţiei internaţionale de schi. Sper că aceste două organizaţii vor reglementa problema înainte de Jocurile Olimpice de la Sapporo, întrucît ea nu depinde de Comitetul nostru de organizare. Potrivit ziarelor japoneze, Federaţia internaţională de schi va avea o întrunire la începutul lunii februarie şi sperăm că la acea întrunire toate problemele vor fi rezolvate.**

— Din cîte ştim, sportivi români vor fi prezenţi şi la Olimpiadă şi la întrecerile preolimpice. Cum apreciaţi, de pildă, participarea boberilor români la săptămîna preolimpică din februarie?

— **Dorim să vedem la întrecerile preolimpice pe sportivii români şi în general pe sportivii străini, cu atît mai mult pe boberi, întrucît noi, în Japonia, organizăm pentru prima oară o competiţie de bob cu participare străină. Pîrtia de bob a fost amenajată încă din iarna trecută, cînd am organizat un concurs naţional. În februarie va avea loc, cum vă spuneam, prima competiţie internaţională de bob şi de aceea aşteptăm cu interes participarea echipei româneşti, condusă de Ion Panţuru.**

— Ne-aţi putea spune ce semnificaţie vor avea Jocurile Olimpice de iarnă de la Sapporo pentru sportul japonez şi, în general, pentru sport?

— **Sapporo este primul oraş din Asia care găzduieşte Olimpiada albă. Este adevărat că avem experienţa organizării Jocurilor Olimpice de vară, cum spuneaţi şi dv, dar Olimpiada de iarnă are loc pentru prima oară în Japonia. De aceea ea va avea, credem noi, o mare influenţă şi va constitui o puternică încurajare pentru toţi iubitorii japonezi ai sporturilor de iarnă. Vă pot spune, dacă nu aţi aflat cumva [illegible] noi în Ja[illegible] nouă mil[illegible] matori, [illegible] acest sp[illegible] lar pri[illegible] Jocurile [illegible] aşteptăm ca acest număr al iubitorilor schiului, precum şi al altor jocuri sportive de iarnă, să crească.**

Dl. Sato a ţinut să încheie interviul, acordat cu deosebită amabilitate, cu urări de sănătate şi succese în noul an pentru toţi sportivii români.

Florian ŢUIU

INTERVIURI ÎN EXCLUSIVITATE PENTRU ZIARUL **Sportul**

ÎN ANUL SPORTIV 1971, TOATE GÎNDURILE ZBOARĂ SPRE OLIMPIADĂ!

● Marii sportivi ai României îşi mărturisesc intenţiile ● Campionatele mondiale şi europene, toate competiţiile internaţionale ale anului — teste pentru J. O. ● Handbalul îşi doreşte în cunună şi nestemata olimpică

Ne luăm rămas bun de la 1970. Sîntem mîndri de el. A fost un an de muncă, de succese remarcabile în toate domeniile, de progres evident în construcţia socialismului. 1970 a fost, în acelaşi timp, şi un an de izbînzi sportive. Performeri cunoscuţi sau intraţi de curînd în arena aşilor au adus mişcării noastre sportive victorii de preţ în competiţiile desfăşurate pe mapamond. **Ce gînduri au ei pentru Noul An? Ce-şi propun să realizeze în sezonul preolimpic?** Aceste întrebări le-am adresat unor vedete autentice ale sportului românesc şi iată răspunsurile pe care le-am primit:

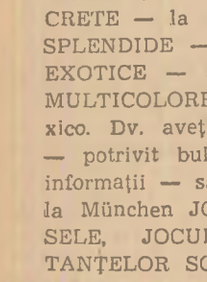

LIA MANOLIU: **„Fiecare succes deschide orizonturi noi, naşte ambiţii nebănuite pînă atunci, declanşează energii. În pragul Anului Nou te gîndeşti la toate cele pe care ai vrea să le realizezi. Eu, de pildă, îmi doresc — şi voi munci necontenit pentru a-mi realiza visul — să arunc discul dincolo de 60 m, să mă impun atenţiei opiniei publice, selecţionerilor echipei olimpice, specialiştilor federaţiei. Un loc în selecţionata olimpică a României mi-ar aduce un nou record în atletism: 6 participări la Jocurile Olimpice. Şi aş dori ca acestei performanţe să-i adaug alta în întrecerea cu cele mai bune discobole ale lumii. Prietenilor mei, atlete şi atleţi, le doresc să se depăşească în anul dinaintea Münchenului, pentru că acolo, în cea mai mare competiţie pe care o cunoaşte lumea sportivă, să obţină succese de seamă, să contribuie la creşterea prestigiului sportiv internaţional al României".**

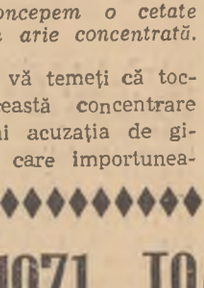

GH. BERCEANU: „Pentru mine, anul 1970 a fost unul dintre cei mai fructuoşi ani din viaţă. Am devenit pentru a doua oară campion mondial, am cucerit titlul de campion al Europei, n-am pierdut nici un meci din toate cîte le-am susţinut. Lucrul acesta mă bucură, fără îndoială, dar îmi dă şi griji. Toate privirile sînt aţintite asupra mea şi fiecare dintre adversarii mei ar vrea să fie primul care să-mi producă înfrîngerea. 1971 va fi un an de tranziţie. Voi participa la C.M. de la Sofia, la cîteva turnee tari şi la meciurile interţări ale echipei României, dar toată atenţia mi-o voi concentra-o spre 1972, anul Olimpiadei. Şi, voi continua şcoala. Mai am atîtea de învăţat!"

IVAN PATZAICHIN: **„Sînt foarte tînăr şi de aceea, poate, nu manifest rezerve atunci cînd e vorba de proiecte. Aşa fac în fiecare an, din ziua cînd am cîştigat, în Mexic, titlul olimpic. Pentru 1971: victorie în campionatele naţionale, locul I la regatele internaţionale şi, împreună cu prietenul meu Serghei Covaliov, medalia de aur la campionatele mondiale de la Jajce. Nu mă gîndesc la oricare dintre probe, ci numai la aceea de canoe dublu 1 000 m care, după cum se ştie, face parte din programul întrecerilor olimpice".**

Timid şi modest, tăcut şi rezervat, mai mult decît oamenii de munte din rîndurile cărora provine, ION PANŢURU este unul dintre sportivii îndeobşte greu abordabili. Gîndurile maistrului sinăian sînt legate de acest ultim sezon preolimpic: „Pentru noi boberii — spune el — altă iarnă nu mai există. Iar pentru mine, Sapporo e olimpiada hotărîtoare. Acum, în februarie, voi lua probabil contact cu pista japoneză, iar peste un an, tot acolo, va trebui să arătăm cu adevărat ce putem, care este locul nostru în ierarhia olimpică".

PETRE CEAPURA: **„După testul de anvergură de pe Rotsee — „Regata Lucerna" — ne-am dat seama, eu şi colegii mei Ştefan Tudor şi Gheorghe Gheorghiu, că putem aspira la cele mai înalte onoruri sportive. Ne-am pregătit în consecinţă şi, după cum se ştie, la campionatele mondiale din Canada schiful nostru de 2+1 a triumfat. Acum, gîndurile noastre se îndreaptă spre noi performanţe. Europenele de la Copenhaga, din 1971, vor trebui să constituie trambulina spre Jocurile Olimpice din 1972. Să fie oare semn de prea mare mîndrie dacă vă mărturisim că în ambele întreceri sperăm să învingem?"**

CALISTRAT CUŢOV: „Aştept cu nerăbdare anul 1971, pentru că de el sînt legate multe dintre speranţele mele sportive. Pe umerii mei apasă responsabilităţi sporite. De la J.O. din Mexic n-am mai suferit nici o înfrîngere. Anul 1971 îmi va oferi posibilitatea afirmării în două competiţii: campionatele naţionale şi cele europene, de la Madrid. Doresc, voi face tot ce este posibil, să cîştig cel de al treilea titlu naţional, iar la Madrid voi lupta pentru a păstra centura cucerită la campionatele europene din 1969, de la Bucureşti. Apoi, toate gîndurile îmi vor fi subjugate de Jocurile Olimpice de la München..."

GH. GRUIA: **„Noi, în handbal, formăm un colectiv. El cîştigă sau pierde, lui i se adresează felicitări sau i se fac imputări. Aşa că voi vorbi în numele echipei, la aceasta dîndu-mi dreptul şi faptul că sînt căpitanul ei. Pentru noi, pentru echipa naţională de handbal a României, 1971 este anul marilor pregătiri pentru olimpiada de la München. Avem în palmares trei titluri de campioni mondiali, dar introducerea handbalului la J.O. ne obligă să-i adăugăm şi pe acela de campioni olimpici. Aveţi încredere în noi, vom reuşi!"**

Gîndurile tuturor marilor noştri sportivi, ca şi ale colegilor lor, se îndreaptă insistent spre podiumul de premiere al competiţiilor programate de sezonul 1971. Dar, peste toate, planează ca un vis frumos dorinţa cuceririi laurilor olimpici.

Redacţia şi administraţia: str. Vasile Conta nr. 16; telefoane: centrală 11.10.05, secţia corespondenţi 11.51.09, interurban 72 şi 286; telex: sportrom buc. 180. Tiparul „I. P. Informaţia", Bucureşti 40368

Dialog față în față...

— Iată că ne intîlnim, spuse anul vechi, 1970, celui nou, 1971. Dar ce să-ți spun eu ție, că tu ești un țînc, un novice și n-ai habar de tot ce s-a întîmplat în cele 365 de zile care au trecut.

— Nu uita, unchiule, că și ție tot așa ți s-a spus, anul trecut, de către 1969. Aceasta este legea vieții. Ciudat, să ți-o spun tocmai cu, un puști. Da, așa este, anii ce urmează se continuă darnic, așa cum se continuă generațiile, tradițiile, secolele.

— Măi, da știi că ești un copil precoce. Nici n-ai apărut și ai început să dai lecții. Dar, poate ai dreptate. Ceea ce știm, ceea ce cunoaștem bine, sîntem datori să dăm mai departe, așa ca într-o ștafetă... Și ce-ai vrea să știi?

— Păi, în primul rînd, ce a fost mai bun în tine. Ce te-a mulțumit, ce ți-a adus bucurie și mîndrie.

— Să știi că au fost multe și dintr-odată mi-e greu să aleg. Dar dacă mă lași să mă gîndesc...

— Gîndește-te, 1970, gîndește-te. Altceva nici nu mai ai de făcut acum. De miine, tu rămîi anul care a fost, amintire, date pentru statistică și atîta tot...

— Ia te rog, poartă-te frumos. Lasă că îți vine și ție rîndul. Deci, să mă gîndesc...

— Hai, te rog, spune-mi că îmi pierd răbdarea...

— Eu zic să începem cu atletismul, că-i cu litera A...

— Numai de asta?

— Nu, și pentru că, în acest an al meu, atletismul și-a făcut datoria. Recorduri multe, campioni balcanici și o fată...

— O știu, moșule, Viorica.

— Nu, nu Viorica.

— Atunci Lia sau Ileana.

— Nu, nu ele. Valeria. Valeria Bufanu. Ea mi-a dat foarte multe emoții, dar și foarte multe satisfacții.

— Dar în alte sporturi nu le-ai avut?

— Cum să nu? La lupte cu Berceanu, campion mondial, la handbal băieți, campioni ai lumii pentru a treia oară și așa mai departe...

— Cum și așa mai departe? Moșule, văd că nu ai chef de vorbă. Dacă știam că [illegible] fair-play, te mai [illegible] să te lupți [illegible] cu sporti[illegible]

[illegible] un, mi[illegible] să vezi [illegible] orturile [illegible] aclimatizarea la altitudine, cu calendarul competițional...

— Ce e aia aclimatizare? De temporizare am auzit de la cronicari, dar de aclimatizare, nu.

— Da, de Mexic ai auzit?

— Nu, parcă e o țară, undeva...

— O fi și o țară, dar mai întîi de toate Mexicul a însemnat în acest an al meu de grație C.M., campionatul mondial de fotbal.

— Și a fost greu?

— Mai mult decît atît. Dar a ieșit bine, și pentru Dembrovschi chiar cu o statuie.

— Ce să facă Dembrovschi cu o statuie?

— El, nimic, dar amintirea oamenilor...

— Sigur, oamenii vor, cu orice preț, să țină minte...

— Da, vor. Și uneori chiar și merită. Iată, Năstase a fost în 1970 cel mai bun european și unul dintre cei mai buni din lume, scrimerii din nou pe podium, canotorii neînvinși...

— Și pe tine, moșule, or să te țină minte?

— Ia nu te mai obrăznici, puștiule. Așteaptă tu, că-ți vine și ție rîndul...

— Păi eu mai am 365 de zile!...

— Și eu am avut, fiule.

— Atunci cu bine, unchiule, pe curînd în istoria sportului românesc.

— Parcă '72 este cu răspundere. '72 anul olimpic.

— Da, dar tu ești preolimpicul și-i la fel de greu. Succes. Cu bine și nu uita. Ia-o încet, că te așteaptă un an greu.

— Mulțumesc, unchiule. Și nu mă uita.

— N-am să te uit nici eu, nici oamenii. Numai să o meriți. Adio fiule!...

VIRGIL LUDU

PENTRU FIECARE, O MELODIE DE REVELION

Mărunțica : *Viorica Viscopoleanu.*

Ia te uită ce mai fete — *scrimerele noastre.*

Miine, cine știe — *reprezentativa de fotbal.*

Cum să uit ce-a fost — *lotului nostru de tenis de masă.*

Ce e cu tine ? — *echipa de fotbal Steaua.*

Doar băieții sînt de vină — *orice antrenor, după o înfrîngere.*

Trenule, mașină mică — *C.F.R. Cluj.*

Nu mai plînge, Baby — *Progresul.*

Eu pentru voi ridic paharul ! — *handbaliștii noștri.*

Astă-seară mă fac praf ! — *toată lumea !*

Anton DRAGOȘ *Moș Gerilă, de-a lungul anilor*

RĂVAȘE

Unui anumit turist

Unii pleacă-n zări montane
Căci adoră depărtarea ;

Tu, în schimb, stai prin cabane,
Consolindu-te cu... „ZAREA"

Unui baschetbalist

Aș în baschet, ins cu fală,
Cum văzu că blîndul moș
A picat cu traista goală,
L-a zvîrlit din nou la... coș !

Universității Craiova, învinsă pe propriul său teren, de către Steaua

Săriră pe colindători
— „A cam căzut pe voi beleaua.
La noi, veniți cu-n plugușor
Și nu care cumva cu...
Steaua !"

Răvaș lui Răducanu

Nu se scurse bine anu'
Și poftim, că sînt indicii
Cum că Rică Răducanu
Umblă iar cu... artificii !

Unui fundaș obstrucționist

Pentru ce l-ai faultat,
Cu atîta disperare ?
— Fiindcă am fost „atacat"
Mă aflam în... apărare !

Boberilor noștri

Nu mai intru în detalii,
Performanțele-s non-stop —

Bob cu bob se face snop
de medalii...

Lui Dan Deșliu, cîndva boxer

Înțeleg de ce la TELE,
Ești glumeț și trac nu ai ;
Ești obișnuit cu STELE,
De pe vremea cînd... boxai !

Fotbalistului Dumitru

Cînd și-o da cuvîntul
Dumitru, mezinul,
Că devine... Sfîntul
Mitică Blajinul ?

Lui Caraman (Farul)

Clasic vîrf de-atac în trombă,
Viguros precum un tanc,
Ca să aibă șuturi bombă
Și-a pus pulbere-n... bocanc !

(Catrene de : **Jack BERARIU, Al. CLENCIU, I. GHINESCU — Boteni, Victor HILMU, Giuseppe NAVARRA și Ioan POP —** Cluj)

Meciul Clay-Bonavena

Clay boxînd cu Bonavena,
A electrizat arena.

Dar ca box, printre cei grei,
BONAVENA este... CLEI !

C.F.R.-ului Timișoara, codașa clasamentului

Privea atent al gării ceas
Alaltăieri un călător,
Să vadă dacă n-a rămas
În urmă ca echipa lor.

MÜNCHEN '74

Vă transmit de pe stadionul din München, la cîteva minute după finala campionatului mondial România — R.F.G. Scorul e cunoscut de întreaga lume : 2—2. Meci de o intensitate dramatică, cu un singur precedent : Italia — R.F.G., în Mexic. După 90 de minute, tabela de marcaj indica 0—0. În minutul 91, Beldeanu, pe o deschidere a lui Dudu Georgescu, a întors pe dos întreaga apărare adversă și a marcat în colțul lung. Trei minute după aceea, Codrea a făcut un nenorocit hent în careu, transformat de eternul Beckenbauer. Au urmat 10 minute infernale în care românii au avut două bare, prin Bojin și Dumitrache. Echipa R.F.G. s-a apărat extraordinar, după care a trecut la atac. În a doua prelungire, Vali Mironescu — antrenorul naționalei, de comun acord cu prof. A. Niculescu, secundul său — l-a introdus în teren pe Dobrin în locul lui Dudu. Dobrin a făcut 5 minute fulminante și, în minutul 108, a șutat de la 18 metri, imparabil. Ultimele 12 minute ne-au fost fatale. Jucătorii vest-germani ne-au masat în careu, Răducanu a apărat șase mingi imposibile în 4 minute, Codrea, Ianul și Bădin au fost uluitori, dar în minutul 118, la un șut de la 25 de metri al lui Beckenbauer, nu s-a mai putut face nimic. Finala se va rejuca marți. La ora actuală — stadionul, Münchenul, ca și întreaga lume sînt în delir. Din întreaga noastră echipă, nu pot remarca un om anume, toți au fost magnifici, și nimeni nu poate da o declarație. Toți sînt frînți de emoție. Și singurii care pot vorbi — ca de obicei — sînt gazetarii și scriitorii. Iată ce am obținut :

Joao Saldanha : „Românii au pierdut meciul în primele 90 de minute. Acest Dudu Georgescu e comparabil cu Pele". **Ioan Chirilă :** „Nu trebuia să ne apărăm — trebuia să dăm naibii exemplul italian care, azi, în fotbalul modern, nu mai are nici o valoare..." **Peter Van Vegele, ziarist olandez:** „De patru ani, de la Feijenoord — U.T.A., știam că românii sînt cei care au viitorul în Europa. Mă mir că nu v-ați dat seama..." **Cristian Țopescu :** „Nu mai sîntem mici și ai dracului în fotbal. Sîntem mari și divini, așa cum numai în handbal am izbutit..." **Peter Tompson,** ziarist englez : „Yes..." **Fănuș Neagu :** „Federația s-a comportat mizerabil, încredințînd naționala unui ziarist. Cu Angelo, antrenor principal, eram azi campioni mondiali". **Viktor Pagodin, Agenția TASS" :** „Un fierbinte salut întregii echipe române. Marți, veți trebui să atacați fără odihnă". **Eugen Barbu :** „Pentru marți, sînt sceptic. Delirăm prea repede și prea periculos. Unde vom ajunge ? Ia să fim atenți, în continuare..." **Teodor Mazilu :** „Un meci nul e un meci nul și nu o victorie. Ar trebui atacat mai mult pe aripi, adversarii — ca orice echipă de oameni — nu mi s-au părut invulnerabili. Tot ce e omenesc e vulnerabil"... **Laurențiu Ulici,** critic literar la „Contemporanul" : „3—2 pentru România, marți"... **Ion Băieșu :** „Sînt fericit, știam că... Văzusem că... (indescifrabil, mai departe). Unde-i Fănuș ?" **J. Dumas,** de la France Presse : „Trebuia să vă apărați în linie"... **C. Teașcă :** „Eu aș fi temporizat la maximum, după 1—0..."

În loc de TELECRONICA

În ce mă privește, pot spune atît : nu știu ce va fi marți, știu doar că echipa noastră, prin Beldeanu, Bojin și Dudu m-a răzbunat pentru acele dimineți de luni, din urmă cu 3—4 ani, cînd din cauza Progresului, a C.F.R.-ului timișorean nu puteam ieși pe stradă... Iar pînă marți, să fim sănătoși !

BELPHEGOR

STADIONUL, IARNA

Îmi place uneori să trec alene
Prin amfiteatrul unui stadion,
Cu băncile prelungi ca niște gene
Purtate de-o cascadă de beton.

E liniște. Doar gîndul ca o vîslă
Tresare lin, gonind ultimul zvon.
Și tot privesc prin liniștea de pîslă.
Albul intens cernut peste gazon.

St ! Doarme stadionul... Doar poetul
Și luna trec încetul cu încetul
Prin noaptea cu penumbre lungi și reci.

Hai, taci și tu peniță guralivă —
Rostogolind imagini în derivă,
Visezi... tălăngi : ca mîine-i zi de meci !

Mircea BONDA

ANDO *Fără cuvinte*

Și ele sînt „microbiste"

— Ce bucuroasă sînt că te-am întîlnit, Mărioaro ! Nu te-am mai văzut de la meciul Dinamo—Steaua.

★

— Unde te duci, Lili ?
— La teatru.
— La ce piesă ?
— Nu știu cum îi spune; dar joacă în ea nevasta lui Jenei.

★

— Ce mai face bunica ta ?
— Cum o știi. Tot stelistă.

★

— La serviciu, anul ăsta, am fost de cinci ori evidențiată și o dată sancționată. Înseamnă că stau bine cu golaverajul.

★

— Mămico, vreau să-i dau un nume ilustru leului de pluș pe care mi l-a adus Moș Gerilă. Ce nume să-i dau ?
— Dumitrache !

Veronica BERTOLI

CLASAMENTUL ÎN... FILME

1. DINAMO — „Stăpîn pe situație".
2. PETROLUL — „Urmărirea".
3. RAPID — „Simpaticul domn R".
4. STEAGUL ROȘU — „Intrusa".
5. U.T.A. — „Iluzii".
6. POLITEHNICA — „Așa am venit".
7. FARUL — „La dolce vita".
8. UNIV. CRAIOVA — „Al 8-lea".
9. STEAUA — „Amintiri bucureștene".
10. S. C. BACĂU — „Sezon mort".
11. UNIV. CLUJ — „Departe de lumea dezlănțuită".
12. F. C. ARGEȘ — „Noaptea e făcută pentru a visa".
13. JIUL — „Unghiul de cădere".
14. C.F.R. CLUJ — „Vadul iadului".
15. PROGRESUL — „Lanterna cu amintiri".
16. C.F.R. TIMIȘ. — „Ultimul mohican".

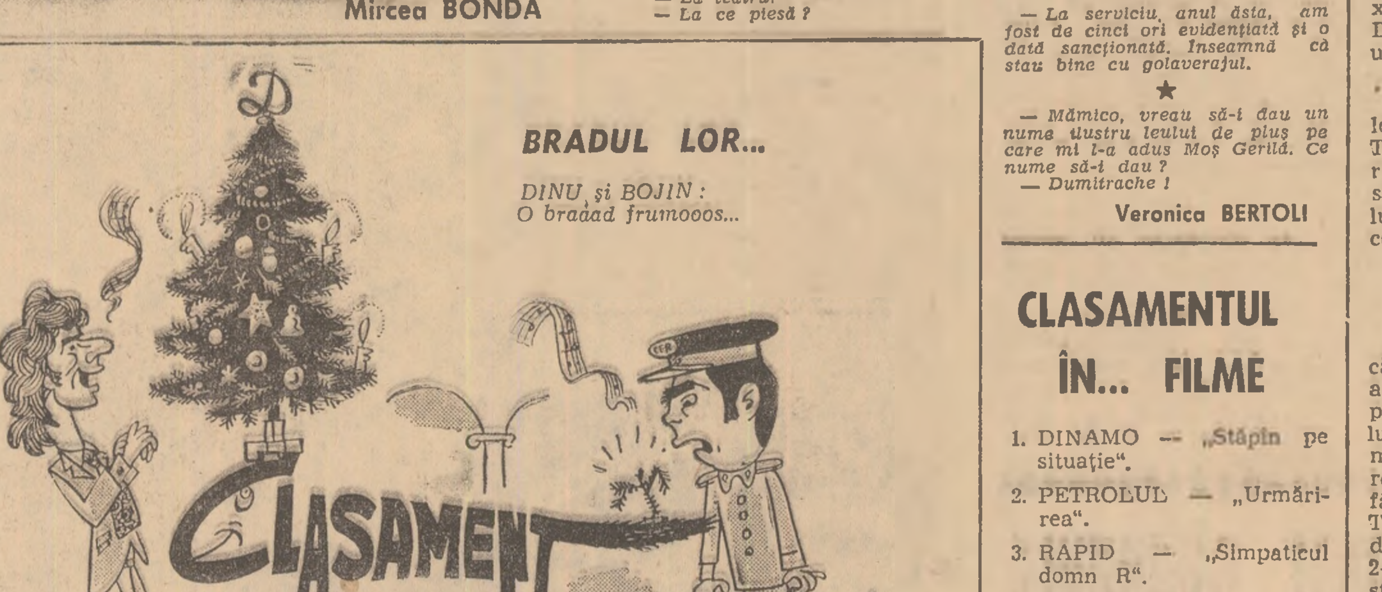

BRADUL LOR...

DINU și BOJIN :
O bradad frumooos...

Anchetă prefabricată

PRINTRE ANTICIPĂRILE CONDEIERILOR

În ajun de Revelion ne-am adresat unor comentatori sportivi cu rugămintea să ne răspundă pe scurt la două întrebări :
1. Ce v-a plăcut în fotbalul nostru ?
2. Ce nu v-a plăcut ?

Publicăm o parte din răspunsurile... **posibile :**

EUGEN BARBU

1. Răducanu. Pentru că mi-a oferit, din cînd în cînd, prilejul de a scrie atît cronică sportivă, cît și... teatrală.

2. Arbitrajele (atunci cînd au fost bune și, deci, n-au oferit subiecte de discuție).

ION BAIEȘU

1. Abundența de cronici sportive ale scriitorilor... Probabil că se inspiră din exemplul lui Camil Petrescu... Dar și Camil s-a lăsat la un moment dat !

2. Numele și locul echipelor au fost alese, parcă, de... Tanța și Costel ! Astfel, „Farul" și „Steaua" ne călăuzese spre... mijlocul clasamentului, iar „Progresul" spre... coadă !

DAN DEȘLIU

1—2. Am o singură remarcă... „Steaua fără nume" nu ar avea nici un farmec fără... prezentatorul care-i dă strălucire (iertați-mi lipsa de modestie, dar asta nu-i părerea mea, ci a... familiei) și fără juriul care greșește !... Tot astfel, echipelor noastre de club le-ar trebui cîte 2—3 vedete care să le dea strălucire... că de greșeli, slavă Domnului, nu ducem lipsă !

MIRCEA RADU IACOBAN

1. „Don Gil de ciorap verde", care a cucerit-o fulgerător pe „Donna Poli" din Capri, spre disperarea „arbitrului" Cursaru !

2. Aprecierea acordată lui... Pelé. Căci mie nu-mi place Pelé, nu-mi place Pelé, nu-mi place Pelé ! E bine ?... La anul și la mulți ani !

TEODOR MAZILU

1. Emeric Dembrovschi, singura statuie din fotbalul nostru.

2. Pisica... pe care era s-o calce Dembrovschi... Cred că evitarea acestui accident reprezintă cu adevărat o cotitură în mentalitatea fotbaliștilor noștri.

FĂNUȘ NEAGU

1. Angelo Niculescu !
2. Faptul că n-am fost proclamat cetățean de onoare al orașului Arad.

ANGELO NICULESCU

(excepție, el nefiind „condeier")

1. Faptul că nimeni nu m-a obligat să citesc propunerile în materie de fotbal ale scriitorilor noștri.

2. Faptul că totuși, din cînd în cînd, sînt întrebat de ce nu le citesc.

TITUS OZON
(aceeași excepție)

1. Mi-a plăcut postul de antrenor adjunct al naționalei... Dacă iese totul bine, e bine și pentru mine... Dacă se încurcă treaba, răspunde... șeful, că de aia e șef !
2. Discuțiile interminabile... Părerea mea e clară : să se întărească tehnica, de acord, dar să nu se neglijeze tactica !... Să se întărească tactica, de-acord și cu asta, dar să nu se neglijeze condiția fizică !... Din această dilemă nu putem ieși !
Am zis !

Nelu MARIN
— *Iași* —

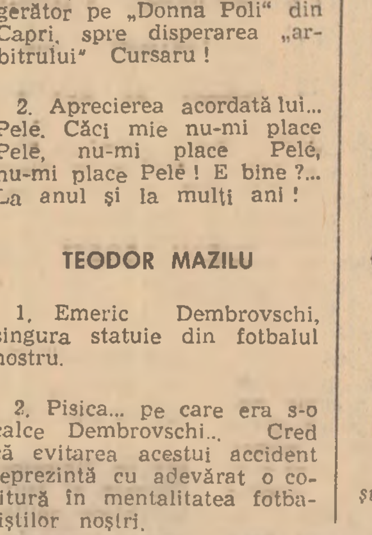

— Asta-mi încuie buletinul și ție-ți arde de pom !...

Desen de N. CLAUDIU

Citind cronicile sportive

CORECTURA, BAT-O VINA !

...Pe ring, Iliuță boxa cu **zgarda** inversă.

...Fotbalistului Costică îi place mai mult să tragă cu **spritul.**

...Punînd arma la ochi, el trase drept în **docar.**

...În timp ce-și executa exercițiul din concurs, gimnastul era atent la **cîrna** din față.

...Handbaliștii clujeni **parcară** de șapte ori în poarta adversă.

...În numai 30 de mutări, își făcu **mut** adversarul.

...Cu un finiș impresionant, rupse la sosire **rața** albă de lînă.

...Înainte de a intra pe teren, portarul strigă oaspeților că nu va primi de la ei nici un **pol.**

...De pe platformă, schiorul realiză cea mai mare **sărătură** din concurs.

...Și astfel, voleibaliștii cîștigară **supa** pusă în joc.

...Patinatorii gazdelor conduc după proba de **friguri** impuse.

...Tot mai mulți tineri sînt atrași de tirul cu **acul.**

...Din toată echipa de fotbal, era singurul om de **lut.**

...Cu o lovitură trimise balonul drept în **clasă.**

...Drept răspuns la atacul cu **halbele,** mută pionul cu o **măsuță.**

...El a fost singurul din concurs care izbuti să **alunge** greutatea la 18 metri.

...La un moment dat, i se rupse **ghinionul** bicicletei.

...Gazdele obținură cea de-a opta lovitură de **cot.**

...În unanimitate, a fost declarat **împingător** la puncte.

...Reuși să treacă ușor printre **porțiile** de pe pîrtie.

...Într-un ultim efort, **mulse** haltera.

V. D. POPA

POȘTA LUI MOȘ GERILĂ

ING. E. NIOSUL, PREDEAL. Că se poate juca șah prin corespondență, nu mai e de mult o noutate ! Trimiți mutarea în plic și aștepți răspunsul. Fotbalul e cu totul altceva. Ce să trimiți în plic? Pasa? Pînă o primește, pînă trage la poartă, mori de plictiseală ! De altfel, n-ați văzut aceasta și pe... terenurile de fotbal?

UN FUMĂTOR, CONSTANȚA. Susțineți că ați remarcat mulți sportivi fumători ! Cred că vă înșelați. Aceștia sînt... fumători care fac sport ! E cu totul altceva...

N. LĂMURITUL, LOCO. Ați pierdut pariul pe care l-ați făcut cu amicul dv. : la tir muștele se împușcă — nu se prind !

C. COSTEL, PLENIȚA. În nici o țară de pe glob nu există o Federație de poker, deși, după dumneavoastră, și acesta este un joc de masă. Pas... parole d'honneur !

P. GOGU, TULCEA. Într-adevăr, pentru a executa cu precizie loviturile libere, rugbyștii ar putea lua lecții de la fotbaliști, care sînt mai specialiști decît ei în a trage peste bara porții.

I. ICA, RĂDĂUȚI. Nu! La hochei [illegible] mentele nu se fac prin nici un serviciu [illegible] personal.

C. PICU, PITEȘTI. Halterofilii se [illegible] concursuri numai cu mîinile. Cu macaraua, eu aș fi fost de mult campion mondial.

O. GICU, ROȘIORI. Tirul cu arcul este într-adevăr un sport care cîștigă tot mai mulți adepți pe glob. De aceea doriți să știți care este cel mai bun sportiv din această disciplină. Fără îndoială, Cupidon.

S. DIDONA, TG. JIU. Faceți o confuzie. Hippi nu sînt cei care practică sportul hipic. Nu de alta, dar de cum i-ar vedea, bieții cai ar lua-o la... galop. Bineînțeles, fără ei.

T. DOLU, CRAIOVA. Așa este. Cele mai plăcute căderi sînt ale parașutiștilor. Cu o singură condiție. Să nu [illegible] într-un tufiș de scaeți.

N. BATRINELU, CONSTANȚA. Pînă la vîrsta de 75 de ani n-ați făcut nici un sport și-acum îmi cereți să vă recomand unul. Am găsit : Pronosportul.

MIMI GEORGESCU, SINAIA. N-aveți noroc în căsnicie? Ați fost căsătorită cu un alergător, cu un baschetbalist, cu un canotor, cu un discobol și tot n-ați găsit adevărata dragoste? Perseverați, la urma urmei sînt 49 de discipline sportive!

UN CHIMIST, LOCO. Dacă, potrivit legii lui Lavoisier, totul se transformă, întrebați de ce nu se transformă și toate loviturile de la 11 metri? Dacă pe vremea lui Lavoisier ar fi existat fotbal, fiți sigur că n-ar mai fi enunțat legea care l-a făcut celebru !

TITI GLEZNA, BACĂU. Dacă într-o confruntare cu adversarul acesta trebuie să fie internat în spital, ce flori să-i duceți cînd îl vizitați ? Bineînțeles, „Nu mă uita".

NAE PISTOL, TUNARI. Țineți să ne reamintiți că la Campionatele europene de talere din toamna aceasta, cu toate angajamentele, taleriștii noștri n-au obținut nici o victorie... Trebuie să recunoaștem că, într-adevăr, talerul e... cu două fețe !

UN FOST JUCĂTOR, LOCO. Propunerea dv. privind stimularea înscrierii golurilor nu este lipsită de interes. Și anume, propuneți ca golurile înscrise în deplasare să se socotească dublu [illegible] Cupei orașelor tîrguri!). [illegible] totuși, pentru ca [illegible] să nu mai dorească să joace... „acasă"!

Pt. conformitate : **D. MAZILU, V. RADULESCU**